

พิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน

ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๓

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ณ วัดอุดมธานี อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก

วันศุกร์ที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

สารอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้นำผ้าพระกฐินพระราชทานประจำปี 2543 ไปถวายพระสงฆ์ ณ วัดอุดมธานี อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก ในวันศุกร์ที่ 20 ตุลาคม 2543 โดยมหาวิทยาลัยได้ตั้งองค์พระกฐินที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ในงานพิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทานปีนี้ มหาวิทยาลัยได้รับความร่วมมือจากผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก ผู้บริหารส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งพ่อค้า ประชาชนจังหวัดนครนายกเป็นอย่างดี

เพื่อเป็นที่ระลึกในโอกาสดังกล่าว มหาวิทยาลัยจึงได้จัดพิมพ์หนังสือขึ้น โดยรวบรวมเรื่องเกี่ยวกับวัดอุดมธานี จังหวัดนครนายก ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประเพณีการทอดกฐิน และเรื่องอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์แก่พุทธศาสนิกชนทุกท่าน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขออนุโมทนาต่อผู้มีจิตศรัทธาทุกท่านที่ได้ร่วมกันบำเพ็ญบุญถวายผ้าพระกฐินพระราชทานประจำปีนี้ ขออานิสงส์และผลบุญ จงดลบันดาลให้ทุกท่านประสบ ความสุข ความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต และขอจงมีดวงตาเห็นธรรมโดยทั่วกัน

(รองศาสตราจารย์ สุมนหา พรหมบุญ)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

**กำหนดการพิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน
ประจำปี 2543
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ณ วัดอุดมธานี อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก
วันศุกร์ที่ 20 ตุลาคม 2543**

พิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน ประจำปี 2543 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ณ วัดอุดมธานี ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก ในวันศุกร์ที่ 20 ตุลาคม 2543 มีกำหนดการดังนี้

วันพฤหัสบดีที่ 19 ตุลาคม 2543

- เวลา 16.00 น. ตั้งองค์พระกฐินพระราชทาน ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก
- เวลา 17.00 น. พระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์
- เวลา 18.00 น. จลองค์พระกฐินพระราชทาน

วันศุกร์ที่ 20 ตุลาคม 2543

- เวลา 07.00 น. ผู้บริหาร คณาจารย์ และข้าราชการเดินทางจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร
- เวลา 08.30 น. ถึงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก
- เวลา 09.00 น. เคลื่อนองค์พระกฐินพระราชทานไปยังวัดอุดมธานี
- เวลา 10.00 น. ขบวนองค์พระกฐินพระราชทานถึงวัดอุดมธานี
- เวลา 10.30 น. พิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน
- เวลา 11.00 น. ถวายภัตตาหารเพลแด่พระภิกษุสงฆ์
- เวลา 12.00 น. ผู้บริหาร คณาจารย์ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ร่วมรับประทานอาหารกลางวัน

- การแต่งกาย**
1. ผู้บริหารมหาวิทยาลัย กรรมการดำเนินงาน ผู้แทนหน่วยงาน แต่งกายเครื่องแบบปกติขาว
 2. คณาจารย์ ข้าราชการ และผู้มีจิตศรัทธาที่เดินทางไปร่วมในพิธีแต่งกายเครื่องแบบปกติขาว หรือชุดพระราชทาน หรือชุดสากลนิยม หรือแต่งกายสุภาพ

**ประวัติการถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

ครั้งที่ 1	วันที่ 3 พฤศจิกายน 2522	ณ วัดมัชฌิมาวาส อ.เมือง จ.สงขลา
ครั้งที่ 2	วันที่ 7 พฤศจิกายน 2523	ณ วัดปทุมวนาราม เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ
ครั้งที่ 3	วันที่ 8 พฤศจิกายน 2524	ณ วัดกลางวรวิหาร อ.เมือง จ.สมุทรปราการ
ครั้งที่ 4	วันที่ 22 ตุลาคม 2525	ณ วัดบรมนิวาส เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ
ครั้งที่ 5	วันที่ 5 พฤศจิกายน 2526	ณ วัดศาลาปูนวรวิหาร อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
ครั้งที่ 6	วันที่ 3 พฤศจิกายน 2527	ณ วัดมหาชัย อ.เมือง จ.มหาสารคาม
ครั้งที่ 7	วันที่ 9 พฤศจิกายน 2528	ณ วัดพระบาทมิ่งเมืองวิหาร อ.เมือง จ.แพร่
ครั้งที่ 8	วันที่ 9 พฤศจิกายน 2529	ณ วัดคูหาสวรรค์ อ.เมือง จ.พัทลุง
ครั้งที่ 9	วันที่ 17 ตุลาคม 2530	ณ วัดเกตการาม อ.บางคณที จ.สมุทรสงคราม
ครั้งที่ 10	วันที่ 19 พฤศจิกายน 2531	ณ วัดชุมพลนิกายารามราชวรวิหาร อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา
ครั้งที่ 11	วันที่ 4 พฤศจิกายน 2532	ณ วัดศาลาปูนวรวิหาร อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
ครั้งที่ 12	วันที่ 2 พฤศจิกายน 2533	ณ วัดมหาชัย อ.เมือง จ.มหาสารคาม
ครั้งที่ 13	วันที่ 2 พฤศจิกายน 2534	ณ วัดคูหาสวรรค์ อ.เมือง จ.พัทลุง
ครั้งที่ 14	วันที่ 3 พฤศจิกายน 2535	ณ วัดวชิรธรรมสาธิต เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร
ครั้งที่ 15	วันที่ 12 พฤศจิกายน 2536	ณ วัดมัชฌิมาวาส อ.เมือง จ.สงขลา
ครั้งที่ 16	วันที่ 12 พฤศจิกายน 2537	ณ วัดมหาชัย อ.เมือง จ.มหาสารคาม
ครั้งที่ 17	วันที่ 28 ตุลาคม 2538	ณ วัดเพชรสมุทรวรวิหาร อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม
ครั้งที่ 18	วันที่ 9 พฤศจิกายน 2539	ณ วัดคูหาสวรรค์ อ.เมือง จ.พัทลุง
ครั้งที่ 19	วันที่ 8 พฤศจิกายน 2540	ณ วัดเขียนเขต อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี
ครั้งที่ 20	วันที่ 23 ตุลาคม 2541	ณ วัดเสนาสนาราม จ.พระนครศรีอยุธยา
ครั้งที่ 21	วันที่ 5 พฤศจิกายน 2542	ณ วัดเจษฎาราม อ.เมือง จ.สมุทรสาคร
ครั้งที่ 22	วันที่ 20 ตุลาคม 2543	ณ วัดอุดมธานี อ.เมือง จ.นครนายก

วัดอุดมธานี : พระอารามหลวงของจังหวัดนครนายก

สุรชาติ ทินานนท์

นครนายกเป็นเมืองที่ไม่เคยร้างผู้คนต่อเนื่องมาแต่โบราณ จากหลักฐานทางโบราณคดีแสดงให้เห็นว่ามีชุมชนอยู่ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ทางตอนเหนือของจังหวัดซึ่งเป็นที่สูง ในขณะที่ทางใต้ยังคงเป็นบริเวณที่น้ำทะเลท่วมถึง ต่อมาเมื่อระดับน้ำทะเลลดลงและสามารถใช้พื้นที่ใหม่ทางตอนใต้เพื่อการเกษตรกรรมได้ จึงมีการอพยพขยายตัวลงมาอยู่ในที่ลุ่มมากขึ้น นอกจากหลักฐานเครื่องมือเครื่องใช้ในยุคหินใหม่ ยังมีหลักฐานร่องรอยของชุมชนแบบเมือง ซึ่งมีอายุอยู่ระหว่างพุทธศตวรรษที่ 13-18 หลายแห่ง ชุมชนเมืองเหล่านี้มีการติดต่อค้าขายกับชุมชนเมืองอื่นๆ ในบริเวณใกล้เคียง (ศรศักดิ์ ชูสวัสดิ์, 2539 : 66)

ในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นต้นมา นครนายกเป็นเมืองหน้าด่านที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์อย่างยิ่ง เมืองนครนายกเป็นส่วนหนึ่งของการเดินทัพ การเกณฑ์กำลังพล และการสนับสนุนเสบียงอาหารในการศึกทางด้านตะวันออกเกือบทุกครั้ง ในสมัยรัตนโกสินทร์ บทบาทและความสำคัญของเมืองนครนายกก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลง มีหลักฐานว่าในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีกรมโขนซึ่งทำหน้าที่ในการดูแลและจับช้างป่ามาใช้ในราชการ ตั้งอยู่บริเวณอำเภอบ้านนา และในสงครามโลกครั้งที่สอง นครนายกเป็นที่ตั้งกองทัพอากาศที่มีความสำคัญมากทางยุทธศาสตร์ นอกจากนั้นนครนายกยังเป็นตลาดหรือแหล่งระบายสินค้าทางลำนํ้าจากนครราชสีมาและหัวเมืองลาวตอนเหนือมาอย่างต่อเนื่อง

แต่เดิมประชากรของเมืองนครนายกเป็นคนไทยและคนเขมรอยู่ปะปนกันเช่นเดียวกับเมืองใกล้เคียงในบริเวณเดียวกัน คือ จะเชิงเทรา

และปราจีนบุรี ต่อมาตั้งแต่ปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา สมัยกรุงธนบุรี และต้นรัตนโกสินทร์ มีชาวลาวถูก **เทศครัว** หรือถูกกวาดต้อนเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่เป็นจำนวนมาก ธิดา สารยะ (2539 : 362) กล่าวถึงความเกี่ยวข้องกันของคนไทยและลาวจากจารึกที่แสดงว่า เมื่อประมาณพุทธศตวรรษที่ 18 มีคนที่ใช้ภาษาตระกูล ไท-ลาวกระจายอยู่ทั่วไป สามารถรวมกำลังตั้งอาณาจักรสุโขทัยได้ พวกไทในสุโขทัยนี้เอกสารสมัยหลังเรียกว่าพวก**เสียมหรือสยาม** เพราะฉะนั้นชาวลาวจึงเป็นต้นเค้าคนกลุ่มหนึ่งที่รวมตัวเป็นชนชาติสยามที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ทั่วไปในภาคพื้นสยามโบราณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในลุ่มน้ำเจ้าพระยา

การเทศครัว หรือการอพยพย้ายถิ่นในลักษณะที่ย้ายกันทั้งเมืองนี้ เป็นผลจากแนวคิดทางรัฐศาสตร์ และการปกครองในแหลมอินโดจีนยุคโบราณซึ่งมีความผูกพันอยู่กับจำนวนผู้คนมากกว่าจะผูกติดอยู่กับพื้นที่ หรืออาณาเขตอย่างพวกยุโรปที่เปิดศึกแย่งชิงที่ดินกันเป็นหลัก ร่องรอยประวัติศาสตร์ของแทบทุกรัฐในแหลมอินโดจีนแสดงให้เห็นถึงสงครามแย่งชิงผู้คนค่อนข้างมาก จึงเต็มไปด้วยการกวาดต้อนผู้คนจากพื้นที่หนึ่งไปยังพื้นที่หนึ่ง กลับไปกลับมาจนการผสมปนเปเป็นไปชนิดที่ยากจะแยกแยะเผ่าพันธุ์บริสุทธิ์ได้ง่ายๆ ผู้คนเหล่านี้คือผู้ที่ จะทำการผลิตเสบียงอาหาร เป็นกำลังรบ และเป็นแรงงานฝีมือ ลักษณะเช่นนี้จะเจือจางลงในแถบอาณาจักรที่อยู่ใกล้กับอิทธิพลจีนมากๆ เช่น พม่าหรือเวียดนาม ซึ่งอาศัยการก่อตัวด้วยรากฐานของชนเผ่าค่อนข้างแน่นหนา (ชัชรินทร์ ไชยวัฒน์ 2541 : 56)

พื้นที่จังหวัดนครนายกเป็นพื้นที่ซึ่งใช้รองรับการอพยพเทศครัวมาตั้งแต่สมัยกรุงธนบุรี

เช่นเดียวกับหัวเมืองชั้นในอื่นๆ เช่น เพชรบุรี และสระบุรี พระเจ้ากรุงธนบุรีทรงให้กวาดต้อนชาวลาวจำนวนนับหมื่นคนมาตั้งชุมชนที่หัวเมืองชั้นใน (เมื่อ พ.ศ.2322 อาณาจักรสำคัญของลาวทั้งหมด คือ จำปาศักดิ์ หลวงพระบาง และเวียงจันทน์อยู่ใต้การปกครองของกรุงธนบุรี) บังอร ปิยะพันธุ์ (2541 : 25-30) ได้สรุปวัตถุประสงค์ของการกวาดต้อนชาวลาวเข้ามาในสมัยกรุงธนบุรีว่า เพื่อเป็นการตัดกำลังเมืองเวียงจันทน์ที่อาจไปเข้ากับเวียดนาม และเพื่อให้มีกำลังคนทดแทนพลเมืองที่เสียชีวิตไปในสงครามเมื่อเสียกรุงศรีอยุธยา พ.ศ.2310 ต่อมาในช่วงต้นรัตนโกสินทร์ก็ได้มีการกวาดต้อนครอบครัวชาวลาวเข้ามายังหัวเมืองชั้นในอีกหลายครั้ง เป็นชาวลาวจากหัวเมืองต่างๆ เช่น ลาวพุงดำจากเมืองเชียงแสน ลาวทรงดำจากเมืองแถน ลาวพวนจากเมืองพวน ลาวอาสาปากน้ำจากเมืองนครพนม (มีหน้าที่ดูแลป้อมปากน้ำเจ้าพระยา ตั้งแต่รัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย) ลาวภูครังจากเมืองภูครัง การอพยพย้ายถิ่นในลักษณะนี้มีมากขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว และมีการย้ายถิ่นของชาวลาวเวียงจันทน์บ้างเล็กน้อยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และไม่เกิดขึ้นอีกเมื่อลาวตกเป็นอาณานิคมของชาติตะวันตกเช่นเดียวกับเวียดนามและเขมร

แม้ว่าจะเป็นการกวาดต้อนหรือการเทครัวมาด้วยเหตุผลทางการเมืองและความมั่นคงของราชอาณาจักร แต่พระมหากษัตริย์ทรงปฏิบัติต่อชาวลาวที่ย้ายถิ่นมานี้อย่างดี ดังปรากฏในจดหมายเหตุว่าทรงพระราชทานทรัพย์สินของที่จำเป็นในการยังชีพเมื่อเริ่มตั้งบ้านเรือน ส่วนการปกครองนั้นทรงไว้วางพระราชหฤทัยให้มุลนายชาวลาวปกครอง ซึ่งได้รับพระมหากรุณาธิคุณดังเช่นปรากฏในจดหมายเหตุรัชกาลที่ 3 ว่า ได้จ่ายพระราช

ทรัพย์ซื้อถ้วยชามเบญจรงค์พระราชทานให้มุลนายลาวและชามพลสำหรับไพร่พลลาวเป็นจำนวนมาก และแม้ว่าจะเริ่มปลูกข้าวไว้กินได้แล้ว แต่ถ้ามีเหตุให้เก็บเกี่ยวได้น้อย ก็ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียค่านา ซึ่งบางท่านอ้างว่าเป็นที่มาของชื่อคนครนาก แต่ในจดหมายเหตุพบว่ามีกรยกเว้นเพียง 132 คนที่คนครนาก ในขณะที่มีการยกเว้นค่านาในเมืองอื่นมากกว่าหลายเท่า (บังอร ปิยะพันธุ์ 2541 : 90)

ด้วยเหตุที่เป็นคนเชื้อสายไท-ลาว ที่มีศาสนาเดียวกัน มีวิถีชีวิตและวัฒนธรรม รวมทั้งภาษาใกล้เคียงกัน จึงมีการปรับตัววัฒนธรรมเข้าหากันได้อย่างกลมกลืน คำเรียกที่เรียกว่าลาว จึงมิใช่การแบ่งแยก แต่เป็นการบอกที่มาอันหลากหลายเท่านั้น เอกวิทย์ ณ ถลาง (2534 : 76) กล่าวถึงความสามารถของคนไทยในการปรับปรุงวัฒนธรรมอื่นให้เข้ากับพื้นเดิมของตนได้อย่างสนิทสนมว่า "ในครั้งแรกจะรับไว้ทั้งหมด ต่อมาค่อยเปลี่ยนแปลงเพื่อความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของคนไทย แต่ในที่สุดก็ผสมกลมกลืนเป็นของไทยได้อย่างแนบเนียน ทั้งคนต่างชาติที่เข้ามาเมืองไทยและพึงพระบรมโพธิสมภารก็ได้รับการอวยพรยศอวยตำแหน่งเป็นขุนนางจึงถูกผสมกลมกลืนได้เป็นอย่างดี" เมืองนครนายกจึงมีกระบวนการวิวัฒนาการสังคมในรูปแบบเฉพาะกลุ่ม ที่พัฒนาต่อเนื่องสืบมาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน อย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยไม่มีการบันทึกไว้ หรือไม่มีการรวมตัวเป็นกลุ่มอย่างชัดเจน เช่น ชาวกวน และชาวโซ่ง (ทรงดำ)

ชุมชนใหญ่แห่งหนึ่งที่เป็นแหล่งรวมใหญ่ของชาวเวียงจันทน์และชาวกวนที่อพยพมาจากดินแดนฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขงตั้งแต่ปลายรัชกาลพระเจ้ากรุงธนบุรีมีหาราช ประมาณ พ.ศ.2320 คือ**บ้านใหญ่ลาว** ริมแม่น้ำนครนายก จึงน่าจะเป็นที่อยู่ของมุลนายลาว รวมทั้งผู้มีฐานะดีที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก

(เมื่อครั้งเป็นเจ้าพระยามหากษัตริย์ศึก) ได้ทรงกวาดต้อนมาจากเมืองเวียงจันทน์เป็นกลุ่มใหญ่ ในบริเวณนี้จึงมีวัดอยู่ใกล้กันถึง 5 วัดที่สร้างขึ้นเมื่อประมาณ 200 ปี ได้แก่ **วัดแก้วตา** วัดใหญ่ วัดหอมแฝก (ปัจจุบันคือวัดรังษีโสภณ) วัดโพธิ์ไทร และวัดดง ตำบลบ้านใหญ่ลาวนี้ได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น **ตำบลบ้านใหญ่** เมื่อปี พ.ศ.2484 เพื่อให้เป็นไทยตามรัฐนิยมในสมัยจอมพล ป. พิบูลย์สงครามเป็นนายกรัฐมนตรี (พระครูศรีวรนายก 2539 : 15-16)

วัดทั้ง 5 วัดนี้ยังคงมีพระสงฆ์จำพรรษามาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน มีเพียง**วัดแก้วตา** วัดเดียวที่เปลี่ยนแปลงสภาพมาเป็น**วัดอุดมธานี** โดยการรวมวัดเข้าด้วยกันเมื่อ พ.ศ.2460 กล่าวคือ แม่สาวหนู ซึ่งเป็นเชื้อสายชาวเวียงจันทน์ได้มีศรัทธายกที่ดินและบ้านอันเป็นที่อยู่อาศัยและอยู่ติดกับวัดแก้วตาให้เป็นที่ตั้งสร้างวัด ให้ชื่อว่า **วัดอุดม** (ไม่ปรากฏหลักฐานว่าสร้างในปี พ.ศ.ใด ทางวัดประมาณว่าปี พ.ศ.2320) ต่อมาประมาณ

พ.ศ.2460 ได้รวมวัดแก้วตาเข้ากับวัดอุดมที่อยู่ติดกันเข้าเป็นวัดเดียว ให้ชื่อว่า **วัดอุดมรัตนาวาส** และได้สร้างพระอุโบสถหลังใหม่ ซึ่งได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อ พ.ศ.2463 ในระหว่างที่มีการก่อสร้างพระอุโบสถหลังใหม่นั้น สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระวชิรญาณวโรรส สมเด็จพระสังฆราชเจ้าได้เสด็จเมืองนครนายก และได้เสด็จเยี่ยมวัดอุดมรัตนาวาส ได้พระราชทานตั้งชื่อวัดเสียใหม่ว่า **วัดอุดมธานี**

ปัจจุบันในวัดอุดมธานีมีสิ่งก่อสร้างจำนวนมากที่สร้างเพิ่มเติมขึ้นเรื่อยมา จากพระอุโบสถ (พ.ศ.2463) เนื่องจากวัดอุดมธานีเป็นโรงพระปริยัติธรรม อย่างไรก็ดี สิ่งก่อสร้างที่มีอายุมากที่สุดภายในวัด คือ พระอุโบสถของวัดแก้วตา ตั้งอยู่ด้านทิศใต้ ติดกับทางหลวงสาย 3239 (ติดแนวกำแพงวัดด้านทิศใต้) ทางวัดประมาณว่าสร้างขึ้นในสมัยกรุงธนบุรีเมื่อ พ.ศ.2320 (พระครูศรีวรนายก 2539 : ไม่มีเลขหน้า) ขณะนี้ทรุดโทรมมากแทบไม่เห็นเค้าเดิม ซึ่งจารึก วิไล

พระอุโบสถ

แก้ว (2539 : 37-40) ได้สำรวจทางโบราณคดี และรายงานว่า

...พระอุโบสถก่ออิฐถือปูน ขนาด ห้าห้อง (ห้าห้องเสา-ผู้เขียน) กว้าง 8 เมตร ยาว 11.37 เมตร ลักษณะผนังด้านหน้า (ทิศตะวันออก) ก่ออิฐทึบ มีประตูเข้า ด้านนี้ทางเดียว มีช่องลมสองช่องอยู่ทาง ผนังด้านหลัง (ทิศตะวันตก) แนวผนัง ด้านข้าง (ทิศเหนือและทิศใต้) พังจนติด แนวบัวคว่ำบัวหงาย (ระดับพื้นด้านใน พระอุโบสถ-ผู้เขียน) อย่างไรก็ตาม ยังมี ส่วนกรอบหน้าต่างอยู่บ้างในแต่ละห้อง (ห้องเสา-ผู้เขียน) ตามหลักฐานที่ปรากฏ เข้าใจว่ามีหน้าต่างครบทุกห้อง ทั้งผนัง ทิศเหนือและใต้...

ลักษณะพิเศษของพระอุโบสถตาม รายงานการสำรวจของจาริก วิไลแก้ว คือภาพ จิตรกรรมฝาผนังที่มีลักษณะเป็นศิลปะแบบจีน เข้าใจว่าเขียนขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นช่วงเวลา ศิลปะและ สถาปัตยกรรมพระราชนิยมเป็นแบบจีน และ อาจมีอายุเท่ากับพระอุโบสถ หากเป็นเช่นนั้น พระอุโบสถคงสร้างขึ้นประมาณปี พ.ศ.2369 เมื่อคราวปราบกบฏเจ้าอนุวงศ์และกวาดต้อนผู้คนมาจากเวียงจันทน์ครั้งใหญ่ภาพจิตรกรรม ฝาผนังที่เป็นศิลปะแบบจีนนี้ แม้ว่าจะเริ่ม ปรากฏเป็นลวดลายเขียนสีในพระอุโบสถและ วิหาร รวมทั้งตู้พระไตรปิฎกตั้งแต่สมัยอยุธยา ตอนปลายจนถึงรัตนโกสินทร์ตอนต้น แต่จะเป็น เพียงการสอดแทรกเป็นส่วนประกอบปลีกย่อย เท่านั้น ไม่เป็นการเขียนภาพจากคติจีนด้วย แบบอย่างศิลปะจีนเต็มพื้นที่อย่างที่พบที่พระ อุโบสถหลังนี้ ภาพจิตรกรรมฝาผนังที่พบซึ่ง ขำรดลบเลือนมากนี้มีรูปบุคคลคล้ายเทพ และรูป "ทิกัก" หนึ่งในจุลโลกบาล ตามคติจีน มีรูปสัตว์ ในเทพนิยายที่เป็นมงคล เช่น กิเลน สิงห์โตจีน หงส์ เขียนด้วยสีแดงและสีน้ำเงิน ส่วนลวดลาย

ตกแต่งเป็นรูปลายดอกไม้ใบไม้ไม่มีสีแดงต่างออกไป คือตัวดอกไม้คล้ายดอกพุดตานจะเขียนด้วยสีแดงและสีขาว ลายใบไม้จะเขียนด้วยสีน้ำเงิน และสีเหลือง และมีการตีกรอบสีเหลี่ยมจัตุรัส ซ้อนกันแยกรูปต่างๆ ออกจากกัน

นับตั้งแต่ พ.ศ.2450 เป็นต้นมา วัดอุดมธานีมีเจ้าอาวาสมาจนถึงปัจจุบันรวม 3 องค์คือ

1. พระญาณนายก (หลวงพ่ใหญ่-ปลื้ม จันทโกส) ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส พ.ศ.2450-2484 และเจ้าคณะจังหวัดนครนายก ได้เปิด โรงเรียนปริยัติธรรมเป็นแห่งแรกในจังหวัดนครนายก และเปิดโรงเรียนประชาบาลในวัด เป็น โรงเรียนการกุศลของวัดแห่งแรกในประเทศไทย คือโรงเรียนนายกวัฒนาร ปัจจุบันขยายการเรียนการสอนถึงระดับมัธยมศึกษา

2. พระธรรมวรนายก (สมบุรณ์ จันทโก) ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส พ.ศ.2487-2530 และ เจ้าคณะภาค 12 (จังหวัดนครนายก ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา - ปัจจุบันเพิ่มจังหวัดสระแก้ว) นอกจากนี้ยังดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอีกตำแหน่งหนึ่ง ได้สร้าง ศาลาการเปรียญ หอประชุมสงฆ์จังหวัดนครนายก และอาคารเรียนของโรงเรียนนายกวัฒนาร 2 หลัง

3. พระราชวรนายก (เกตุ สิริวิฑูโน) ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส พ.ศ.2530 จนถึงปัจจุบัน และเจ้าคณะจังหวัดนครนายก ได้สร้างและ บูรณะสิ่งก่อสร้างทั้งในวัดและนอกวัด เช่น เมรุ ถาวร หอสมุดราชวรนายก โบสถ์ และศาลา การเปรียญวัดหนองโพธิ์ ดิถสงฆ์อาพาธใน โรงพยาบาลนครนายก สะพานเทศบาลพระญาณนายก (ข้ามแม่น้ำนครนายก) และพระบรมธาตุเจดีย์มหาวิหาร ที่จะประดิษฐานพระพุทธรูปสัมฤทธิ์ สิทธิโชค นครนายกอภิปฐขนิย์ พระพุทธรูปประจำเมืองนครนายก ซึ่งยังก่อสร้างไม่แล้ว เสร็จในปัจจุบัน

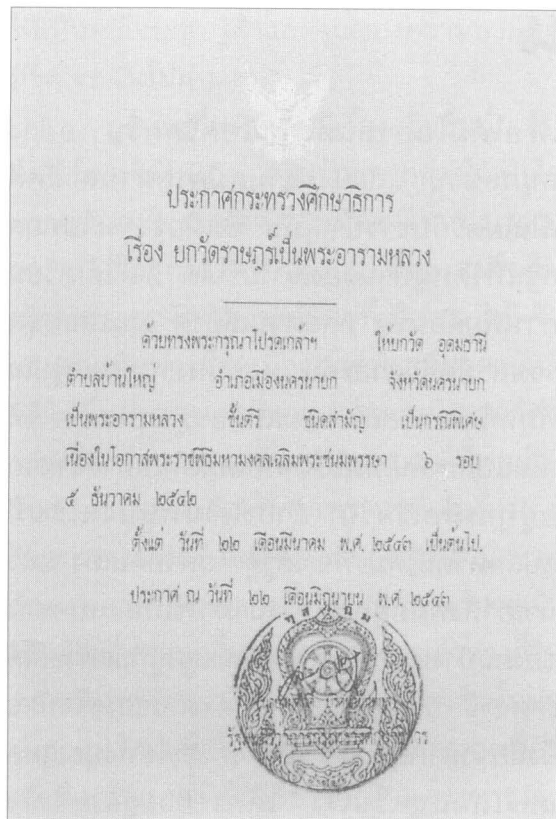
พระชาชนายก (เกตุ สิริวิฑฒโน)

จังหวัดนครนายกเป็นจังหวัดที่ไม่มีพระอารามหลวงมาก่อน แม้ว่าจะเป็นเมืองเก่าที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์มาตั้งแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยา ซึ่งอาจเป็นเพราะวัดส่วนใหญ่เป็นวัดขนาดเล็ก เป็นวัดของชุมชนเกษตรกรรมที่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ 2,122 ตารางกิโลเมตรของจังหวัดนครนายก วัดหลวงตามความเข้าใจทั่วไปคือวัดที่พระมหากษัตริย์ หรือพระราชวงศ์ ทรงสร้างหรือทรงปฏิสังขรณ์ แต่วัดที่ราษฎรสร้างหรือที่เรียกกันว่าวัดราษฎร์ ก็สามารถยกขึ้นเป็นวัดหลวงได้ เนื่องจากเคยมีประเพณีปฏิบัติมาแต่เดิม ที่เจ้านาย ข้าราชการบริวาร หรือประชาชนสร้างวัดถวาย และพระมหากษัตริย์ทรงรับไว้เป็นพระอารามหลวง รัฐบาลเห็นว่า เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยเชิดชูพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรือง จึงได้กำหนดให้วัดที่สมควรได้รับเกียรติยกย่องเป็นพิเศษ ขอพระราชทานยกฐานะขึ้นเป็นพระอารามหลวงได้ โดยออกเป็นระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการยก

วัดราษฎร์ขึ้นเป็นพระอารามหลวง เมื่อปี พ.ศ.2518...โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้ (กรมศิลปากร 2540 :7)

1. เป็นวัดที่เป็นหลักฐาน โดยมีเสนาสนะถาวรหรือมีปูชนียวัตถุที่เป็นโบราณสถานหรือโบราณวัตถุ หรือศิลปวัตถุ
2. เป็นวัดที่มีการปกครองเป็นระเบียบเรียบร้อย มีการศึกษาและมีการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่เป็นหลักฐาน
3. เป็นวัดที่มีการพัฒนาและมีกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน
4. มีพระสงฆ์จำพรรษาตั้งแต่ 20 รูปขึ้นไปติดต่อกันเป็นเวลา 5 ปีถึงปัจจุบัน
5. เป็นวัดสำคัญของท้องถิ่น หรือเป็นสถานที่ประกอบพิธีทางศาสนาของทางราชการเป็นประจำ หรือเป็นวัดสำคัญทางประวัติศาสตร์
6. ต้องมีอายุ 50 ปีขึ้นไป

...เมื่อพิจารณาเห็นว่าเข้าหลักเกณฑ์ ก็จะมีการรายงานขอความเห็นชอบตามลำดับจนถึงมหา

เถระสมาคม เมื่อเห็นชอบแล้ว กระทรวงศึกษาธิการจะดำเนินการขอพระราชทานยกวัดนั้นขึ้นเป็นพระอารามหลวงต่อไป

วัดอุทุมธานีมีคุณสมบัติเข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าว ดังนั้นในปี พ.ศ.2543 กรมการศาสนากระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการขอพระราชทานยกวัดอุทุมธานีขึ้นเป็นพระอารามหลวงแห่งแรกของจังหวัดนครนายก และได้รับพระราชทานยกขึ้นเป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดสามัญ (คือวัดประจำเมืองที่ราษฎรสร้างขึ้น) วัดอุทุมธานีในปัจจุบันจึงเป็นพระอารามหลวงที่สร้างขึ้นด้วยแรงศรัทธาของชาวนครนายก ไม่ว่าจะเป็นชาวไทยเชื้อสายใด และในปีนี้จะเป็นการทอดถวายผ้าพระกฐินพระราชทานเป็นครั้งแรกโดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่มีที่ตั้งส่วนหนึ่งอยู่ที่อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก เป็นผู้ขอรับพระราชทานมา

บรรณานุกรม

- กรมการศาสนา. (2542) **รายงานกรมการศาสนา ประจำปี 2540** กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา.
- กรมศิลปากร. (2540) **วัดหลวงสมัยรัตนโกสินทร์**. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากรร่วมกับมูลนิธิซีเมนต์ไทย.
- กรมศิลปากร. (2535) **เมืองนครนายก**. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร.
- จารึก วิไลแก้ว. (2539) **โบราณคดีเมืองนครนายก**. เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง "เมืองนครนายก" 4-6 กุมภาพันธ์ 2539 ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นครนายก
- ชัชชรินทร์ ไชยวัฒน์. (2541) **สุวรรณภูมิ เกมพระราชยา**. กรุงเทพฯ : สมาพันธ์.
- ธิดา สาระยา. (2539) **อารยธรรมไทย**. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ.
- บังอร ปิยะพันธุ์. (2541) **ลาวในกรุงรัตนโกสินทร์**. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และมูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.
- พระครูศรีวรนายก. (2539) **ประวัติวัดอุทุมธานี ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอเมืองนครนายก**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ศรัคกร ชูสวัสดิ์. (2539) "เมืองนครนายก : ชุมชนเกษตรกรรม" ใน **ประวัติศาสตร์เมืองนครนายก**. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2534) **เพื่อความเข้าใจวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

กฐิน

กฐินเป็นงานบุญอันยิ่งใหญ่ของพุทธศาสนิกชนที่ปฏิบัติสืบต่อกันมาแต่โบราณกาล โดยมีจุดประสงค์เพื่อถวายผ้าให้พระสงฆ์ทำจีวรตามกรอบไม้แม่แบบ ซึ่งเรียกว่ากฐิน ในปัจจุบันนอกจากจะถวายผ้ากฐินตามประเพณีแล้วยังถวายจตุปัจจัยไทยธรรมอื่น คือ เงิน เพื่อทำนุบำรุงวัดสืบศาสนาให้ถาวรต่อไป นอกจากนี้ยังเป็นการแสดงความสามัคคีระหว่างญาติมิตร และได้มีโอกาสเดินทางท่องเที่ยว รื่นเริงสนุกสนาน ควบกันไปกับการบุญกุศลอีกด้วยดังที่เสฐียรโกเศศ (พระยาอนุมานราชธน) พรรณนาไว้ เรื่องเทศกาลออกพรรษาตอนหนึ่งว่า

"ออกพรรษาแล้วและตลอดไปจนถึงกลางเดือน 12 เป็นเทศกาลทอดกฐินซึ่งเป็นที่ยินดีปรีดาและรื่นเริงของชาวบ้าน ด้วยจะได้มีโอกาสทำบุญสุนทานควบกันไปกับความสนุกสนานร่าเริงบันเทิงใจ ก่อนถึงวันทอดกฐินชาวบ้านมักไปเลือกหาวัดที่จะทอด หาได้แล้วก็ไปจองล่วงหน้าไว้เพื่อให้วัดรู้ตัวและมีเวลาเตรียมรับรองในวันทอด โดยมากวัดที่จองมักเลือกวัดหมู่บ้านอื่น

เพื่อจะได้มีโอกาสแห่กฐินไปครีกครั้น อย่างสนุกสนาน และประสานสมัครสมานสามัคคีเป็นไมตรีกับชาวบ้านโน้น ซึ่งเมื่อรู้ว่าจะไปทอดกฐินที่วัดหมู่บ้านของเขาในวันใด ก็จะได้เตรียมการเพื่อต้อนรับ ตลอดจนเลี้ยงดู และเล่นสนุก ร่วมสามัคคีวิสาสะกัน นอกนั้นงานทอดกฐินในที่ไกลได้โอกาสเที่ยวเตร่เปลี่ยนภูมิประเทศ ให้เห็นแปลกเห็นใหม่ไปจากที่เคยเห็นอย่างซ้ำซากอยู่ทุกเมื่อเชิ้อวัน ถ้าสิ่งใดในหมู่บ้านนั้นมีแปลกหรือมีใหม่ ก็จะได้รู้ได้เห็นด้วยตนเอง แล้วนำเอาสิ่งที่มีอยู่ในถิ่นนั้นนำมาใช้เป็นแบบอย่างของตนบ้างปะเหมาะอาจพบเนื้อคู่อยู่ที่นั่นด้วยก็ได้ เหตุฉะนี้ ประเพณีทอดกฐินต่างถิ่นของชาวบ้านจึงถือว่าสำคัญและจำเป็น เพราะได้ทั้งบุญกุศลและเล่นสนุกรื่นเริง ได้ทั้งความรู้และจิตใจเปลี่ยนชีวิตที่คร่ำเคร่งอยู่กับเรื่องทำมาหากินมาเป็นชีวิตใหม่ที่สดชื่นรื่นเริงเสียชั่วคราว ประเพณีอย่างนี้ย่อมมีค่าควรแก่ชีวิตของคน จึงได้ประเพณีสืบต่อกันมาไม่ขาดสาย เท่ากับเป็นการศึกษาโดยปริยายของคนแต่ก่อน ผิดคน

ให้เป็นคนใจบุญ รู้ค่าและคุณค่าของความสามัคคี มีจิตใจจริงใจไม่คับแคบ"

มูลเหตุที่จะให้เกิดมีเรื่องกฐินขึ้นนั้น ใน คัมภีร์พระวินัยปิฎก กฐินชั้นธกะกล่าวไว้เป็นใจความว่า สมัยหนึ่งภิกษุชาวเมืองปาฐา ประมาณ 30 รูป ถูกรุดงควัตรครัดเคร่ง มีประสงค์จะไปเฝ้าพระพุทธเจ้า ซึ่งประทับอยู่ที่เมืองสาวัตถี จึงชวนกันเดินทางจากเมืองปาฐาไปเมืองสาวัตถี พอไปถึงเมืองสาเกตซึ่งอยู่ห่างจากเมืองสาวัตถี ระยะทางประมาณ 6 โยชน์ (96 กม.) ก็พอดีถึงวันเข้าพรรษา จึงต้องพักจำพรรษาที่เมืองสาเกต ในระหว่างสามเดือนที่จำพรรษาอยู่นั้น มีความร้อนรอนกระวนกระวายใครจะเฝ้าพระพุทธเจ้าเป็นกำลัง พอออกพรรษาปวารณาแล้วต่างก็รีบออกเดินทางจากเมืองสาเกตทันที เวลานั้นฝนยังชุกอยู่ ทางเดินจึงเป็นตมเป็นโคลนเประเปื้อน พอถึงเมืองสาวัตถีก็รีบเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าได้ตรัสถามถึงการเดินทางและการอยู่จำพรรษาในเมืองสาเกต ภิกษุเหล่านั้นจึงกราบทูลถึงความตั้งใจที่จะรับมาเฝ้า ตลอดจนความลำบากในการเดินทาง ต้องกรำแดดกรำฝนจนจิวรเปียกชุ่มและเประเปื้อน ครั้นพระองค์ได้ทรงทราบดังนั้นแล้ว จึงยกขึ้นเป็นเหตุ มีพระพุทธานุญาตให้กรานกฐิน คือเมื่อมีผ้าเกิดขึ้นแก่สงฆ์พอจะทำเป็นจิวรผืนใดผืนหนึ่งได้ สงฆ์พึงประชุมพร้อมใจกันยกผ้าผืนนั้นถวายภิกษุรูปใดรูปหนึ่ง อาจเป็นภิกษุผู้มีจิวรเก่า มีพรรษามาก หรือสามารถทำกฐินัดการกิจได้ถูกต้อง ภิกษุผู้ได้รับผ้านั้นเอาไปทำจิวรผืนใดผืนหนึ่งให้แล้วเสร็จในวันนั้นแล้ว กลับมาบอกสงฆ์ผู้ยกผ้าให้นั้นเพื่ออนุโมทนา การรับกฐินั้นโปรดให้ทำเป็นการสงฆ์ ในระยะเวลาหนึ่งเดือน นับแต่วันออกพรรษาไป โดยมีข้อกำหนดว่า ภิกษุผู้รับกฐินั้นต้องเป็นผู้จำพรรษาแล้วตลอดสามเดือนไม่มีขาด ในวัดเดียวกัน ซึ่งมีจำนวนตั้งแต่ห้ารูปขึ้นไป

กฐิน แปลว่า ไม้สะดึง คือไม้สำหรับซึ่ง

ผ้าให้ตึง เพื่อความสะดวกในการเย็บปัก ในสมัยโบราณการเย็บจีวรต้องใช้ไม้สะดึงเป็นอุปกรณ์ช่วย จึงเรียกผ้าจีวรที่ตัดเย็บว่า ผ้ากฐิน

กฐินมี 2 ประเภท ได้แก่ กฐินราษฎร์ และกฐินหลวง กฐินราษฎร์ที่ชาวบ้านนำไปทอดหรือถวายพระภิกษุสงฆ์ที่จำพรรษา มีชื่อเรียกแตกต่างกันตามลักษณะการนำไปทอด คือ มหากฐิน กฐินสามัคคี จุลกฐิน และกฐินตก

มหากฐิน คือ กฐินที่กระทำกันเป็นประเพณีในปัจจุบันมีที่เรียกว่า มหากฐิน เพราะมีเวลาเตรียมได้ยาวนานวัน มีบางท่านให้เหตุผลว่าที่เรียกเช่นนั้น เพราะวัดที่ราษฎร์นำผ้ากฐินไปทอดทั่วประเทศมีเป็นจำนวนมาก และเมื่อนับจำนวนผู้ที่ไปทอดกฐินทั้งหมดแล้วก็มากมายมหาศาล ถือเป็นมหากฐินได้

กฐินสามัคคี คือกฐินทั่วไปที่มีหลายคนร่วมกันเป็นเจ้าภาพ กฐินประเภทนี้เป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย เพราะนอกจากจะถือว่าได้ร่วมบุญกุศล ได้รับความสนุกสนานรื่นเริงแล้วยังเพิ่มความสมัครสมานสามัคคีอีกด้วย

ส่วนจุลกฐิน เป็นกฐินที่จำกัดเวลา ต้องทำแข่งเวลา เริ่มแต่เก็บฝ้ายเอามากรอบเป็นเส้นด้ายแล้วทอเป็นผืนผ้าแล้วตัดเย็บย้อมให้แล้วเสร็จภายใน 24 ชั่วโมง ให้ทันใช้เป็นผ้ากฐินทอดได้ในวันรุ่งขึ้น จุลกฐินมักทำกันเมื่อจวนจะหมดเวลาที่กำหนดให้ทอดกฐิน เป็นกฐินที่แสดงถึงกำลังความสามารถและความสามัคคีพร้อมเพรียงร่วมแรงร่วมใจกัน ทำงานอย่างยอดเยี่ยม ถือกันว่าการทอดกฐินอย่างนี้ได้านิสงส์แรงกว่าทอดกฐินธรรมดา

กฐินตก หรือกฐินตกค้าง เป็นกฐินที่นำไปทอดที่วัดที่ตกค้างจากการทอดกฐินในปีนั้น กฐินแบบนี้มักเกิดขึ้นในท้องถิ่นที่มีวัดมาก จนอาจมีบางวัดตกค้างไม่มีใครทอด การนำกฐินไปทอดทำโดยไม่บอกเล่าทางวัดให้ทราบล่วงหน้าเพื่อเตรียมตัวให้พร้อมพร้อมเรียบร้อย ลักษณะการนำไปทอดโดยไม่รู้เนื้อรู้ตัวเช่นนี้ บางทีเรียกว่า

กฐินโจร

ต่อไปนี้จะกล่าวถึงกฐินหลวง

กฐินหลวงแบ่งออกเป็นกฐินที่กำหนดเป็นพระราชพิธี กฐินต้น และกฐินพระราชทาน แต่เดิมกฐินหลวงมิได้แบ่งตามที่กล่าวไว้ เมื่อถึงเทศกาลทอดกฐิน พระเจ้าแผ่นดินเสด็จพระราชดำเนินไปทรงถวายผ้าพระกฐินวัดใดวัดหนึ่ง ไม่ว่าวัดนั้นจะเป็นวัดหลวงหรือวัดราษฎร์ เรียกเป็นกฐินหลวงทั้งสิ้น ต่อมาภาวะของบ้านเมืองเปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับประชาชนมีศรัทธาเจริญรอยตามพระราชศรัทธา และได้รับพระมหากรุณาธิคุณให้ถวายผ้าพระกฐินได้ตามสมควรแก่ฐานะ จึงเป็นสาเหตุให้ต้องแบ่งประเภทกฐินหลวงออกไป

กฐินที่กำหนดเป็นพระราชพิธี เป็นกฐินที่พระเจ้าแผ่นดินเสด็จพระราชดำเนินไปถวายผ้าพระกฐินด้วยพระองค์เอง ณ วัดหลวง ซึ่งทางราชการกำหนดขึ้น โดยมีหมายกำหนดการเสด็จพระราชดำเนินไว้เรียบร้อยแล้ว

ในปัจจุบันวัดหลวงมี 16 วัด ดังนี้
ในกรุงเทพมหานคร 12 วัด ได้แก่

1. วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม
2. วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์
3. วัดสุทัศน์เทพวราราม
4. วัดบวรนิเวศวิหาร
5. วัดเบญจมบพิตร
6. วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม
7. วัดราชประดิษฐสถิตมหาสีมาราม
8. วัดเทพศิรินทราวาส
9. วัดราชาธิวาส
10. วัดมกุฏกษัตริยาราม
11. วัดอรุณราชวราราม
12. วัดโอรสาราม

จังหวัดนครปฐม 1 วัด ได้แก่ วัดพระปฐมเจดีย์

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2 วัด ได้แก่

1. วัดสุพรรณดาราราม

2. วัดนิเวศธรรมประวัติ

จังหวัดพิษณุโลก 1 วัด ได้แก่ วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ

ในปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะเสด็จพระราชดำเนินไปถวายผ้าพระกฐิน ปีละ 8-9 วัด วัดที่มีได้เสด็จพระราชดำเนิน จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระบรมวงศานุวงศ์ หรือองคมนตรี หรือทรงเห็นสมควรให้เป็นผู้แทนพระองค์ไปถวายทั้งนี้สำนักพระราชวัง จะออกหมายกำหนดการตามพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ โดยไม่มีการจองล่วงหน้า

กฐินต้น คือกฐินส่วนพระองค์ กล่าวกันว่าคงจะเริ่มมีมาแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่มีการเสด็จประพาสต้นแล้วจึงเกิดมี เรือนต้น เพื่อนต้น และกฐินต้น ตามมา ในรัชกาลปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะเสด็จพระราชดำเนินถวายผ้าพระกฐินต้น ณ วัดที่เคยเสด็จพระราชดำเนินถวายพระกฐินมาก่อน และเป็นวัดที่ประชาชนในท้องถิ่นนั้นเลื่อมใสมาก และไม่ค่อยได้มีโอกาสเฝ้า

ทูลละอองธุลีพระบาทอย่างใกล้ชิด

กฐินพระราชทาน เป็นกฐินที่พระเจ้าแผ่นดินพระราชทานผ้ากฐินของหลวงแก่กระทรวง ทบวง กรม องค์การ สมาคม ตลอดจนเอกชนที่ทรงพระราชทานผ้าพระกฐินไปถวาย ณ วัดหลวง ยกเว้นวัดหลวงที่สำคัญ 16 วัด ดังกล่าวแล้ว

ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับกฐินพระราชทาน กำหนดไว้ว่ากระทรวง ทบวง กรม องค์การ สมาคม หรือ เอกชน มีความประสงค์จะรับพระราชทานผ้าพระกฐินไปถวาย ณ วัดหลวง ต้องติดต่อไปยังกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อดำเนินการตามระเบียบ ซึ่งถือว่าเป็นการจองไว้ก่อน

เรื่องกฐินนี้ แต่เดิมเป็นเรื่องของภิกษุสงฆ์โดยเฉพาะ เพราะเป็นสังฆกรรม ภิกษุสงฆ์ต้องจัดการขนขวายหาผ้ามาเองโดยวิธีบังสุกุลหรือเก็บผ้าที่เขาทิ้งไว้ตามกองขยะหรือป่าช้าหรือที่ใดที่หนึ่ง ซึ่งแสดงว่าผ้านั้นไม่มีเจ้าของจะไปแนะนำให้ใครเขานำมาถวายก็ไม่ได้ จะออกปากขอโดยตรงหรือโดยปริยายก็ไม่ได้ จึงลำบากอยู่มาก ภายหลังคฤหัสถ์ผู้มีศรัทธาเห็นความลำบากของภิกษุสงฆ์ ประราธนาจะอนุเคราะห์ ประกอบทั้งห้วงบุญกุศลด้วย จึงถือเป็นหน้าที่จัดถวาย เพื่อเป็นการสะดวกแก่ภิกษุสงฆ์ หรือแม้ภิกษุสามเณร ถ้าประราธนาจะอนุเคราะห์ภิกษุสงฆ์ให้ได้รับกฐินจะจัดการทอด

กฐินบ้านก็ได้

ภิกษุผู้ได้รับกฐินแล้ว ย่อมได้อานิสงส์ (เอกสิทธิ์) ห้าประการคือ

1. เทียบไปไม่ต้องบอกลาตามสิกขาบทที่ 6 แห่งอเจลกวรรคในปาจิตติยกัณฑ์
2. เทียบจาริกไปไม่ต้องเอาไตรจีวรไปครบสำหรับ
3. ฉนคนโภชนได้
4. เก็บอดิเรกจีวรไว้ได้ตามปรารธนา
5. จีวรที่เกิดขึ้นในที่นั้นเป็นของได้แก่พวกเธอ ทั้งได้โอกาสขยายจีวรกาลให้ยาวออกไปตลอด 4 เดือนฤดูเหมันต์ด้วย

กฐินเป็นสังฆกรรมที่มีลักษณะอันเป็นประชาธิปไตยตัวอย่าง กล่าวคือ พระสงฆ์จะต้องประชุมหารือว่าควรมอบผ้ากฐินให้ภิกษุรูปใด นอกจากปรึกษาแล้วยังต้องมีการสวดประกาศเป็นญัตติว่าจะมอบให้รูปใด จากนั้นมีการสวดประกาศขอรับความเห็นชอบจากที่ประชุม ถ้าผู้ใดไม่เห็นด้วยก็คัดค้านได้ เมื่อสวดประกาศจบและไม่มีใครคัดค้านจึงถวายผ้านั้นแก่องค์ครองคือภิกษุที่ได้รับมติจากที่ประชุมให้เป็นผู้รับผ้านั้นในนามของสงฆ์ได้ ลักษณะเช่นนี้เป็นการสอนให้ถือมติที่ประชุมสงฆ์เป็นใหญ่ นี่เป็นหลักการในการปกครองสงฆ์ ซึ่งเป็นตัวอย่างแก่การปกครองทางโลกได้เป็นอย่างดี

ศัพท์กฐิน

กฐิน : 1. ไม้สะดึง คือ ไม้แบบสำหรับเอาผ้าลาดลงไปแล้วตัดผ้าตามไม้แบบนั้น

2. ผ้าพิเศษที่พระพุทธเจ้าทรงอนุญาตแก่ภิกษุสงฆ์ เฉพาะกฐินกาล

3. ชื่อของพิธีกรรมทางศาสนา คือการถวายผ้าประจำปีแก่พระสงฆ์ที่อยู่จำพรรษา 3 เดือน

ฤดูกฐิน นับตั้งแต่วันแรม 1 ค่ำ เดือน 11 จนถึงวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12 รวมระยะเวลา 1 เดือน เมื่อพระสงฆ์ได้รับผ้ากฐินแล้วจะต้องทำความตกลงกันว่า จะถวายแก่ภิกษุรูปใดก่อนแล้วจึงช่วยกันทำให้เป็นจีวรให้สำเร็จในวันนั้น

กฐินกาล : ระยะเวลาตั้งแต่แรมค่ำหนึ่งเดือน 11 ถึงกลางเดือน 12 ระยะเวลา

กฐินทาน	เรียกเป็นสามัญว่า เทศกาลกฐิน, ฤดูกฐิน, หน้ากฐิน ,หรือเขตกฐิน : การทอดกฐิน, การถวายผ้ากฐิน คำถวายผ้ากฐินมี 2 แบบ ดังนี้ แบบสั้นว่า : อิมํ, สปริวารํ, กฐิน จีวรทุสสํ, สงฆสฺส, โอ โณชยาม, (ว่า 3 จบ) แปลว่า ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ผ้ากฐินจีวร กับทั้งบริวารนี้แก่พระสงฆ์ แบบยาวว่า : อิมํ, ภนฺเต, สปริวารํ, กฐินจีวรทุสสํ, สงฆสฺส, โอโณช ยาม, สาธุ โน ภนฺเต, สงโฆ อิมํ, สปริวารํ, กฐินทุสสํ, ปฏิกุณฺหา ตู, ปฏิกุณฺเหตฺวา จ, อิมินา ทุส เสน, กฐินํ, อตุรตฺต, อมฺหากํ, ที่ ฆรตฺตํ, หิตาย, สุขาย, แปลว่า ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายผ้ากฐินจีวร กับทั้งบริวารนี้แก่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับผ้ากฐินกับทั้ง บริวารนี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย ครั้นรับแล้วจงกรานกฐินด้วยผ้านี้ เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ ข้าพเจ้าทั้งหลายทั้งสิ้นกาลนาน เทอญฯ	ที่พร้อมใจกันยกผ้าไว้ในนาม ของสงฆ์ เพื่ออนุโมทนา เรียก ภิกษุผู้เย็บจีวรนั้นว่า ผู้กรานกฐิน พิธีที่ทำการนี้ คือ ภิกษุซึ่งจำ พรรษาครบสามเดือน จำนวน 5 รูป ในวัดเดียวกัน ประชุมกันใน อุโบสถ พร้อมใจกันยกผ้ากฐิน ให้แก่ภิกษุรูปหนึ่งในหมู่ภิกษุนั้น ก็กระทำการตั้งแต่ ชัก กะ ตัด เย็บ ย้อม ให้เสร็จในวันนั้น ทำพินทุ กับปะอธิฐานเป็นจีวรครองผืน ไตผืนหนึ่งในไตรจีวร แล้วบอก แก่ภิกษุผู้ยกผ้าให้เพื่ออนุโมทนา ภิกษุนั้นได้อนุโมทนาแล้วเรียกว่า กรานกฐิน ถ้าผ้ากฐินเป็นจีวร สำเร็จรูปแล้วกิจที่จะต้องทำคือชัก กะ ตัด เย็บ ย้อม ก็ไม่มี
กฐินัตถการกรรม :	การกรานกฐิน, การลาดผ้า กฐินลงบนไม้สะดึงหรือไม้แบบ แล้วทำจีวรให้สำเร็จ; การทำพิธี กฐินให้สำเร็จ	โดยสรุป กรานกฐินหรือกรานกฐิน แปลว่า การครองผ้ากฐิน ซึ่งพระ ภิกษุสงฆ์จะกระทำได้เมื่อได้รับ กฐินในวันเดียวนั้น
กฐินทุสสะ :	ผ้าที่ถวายแก่สงฆ์ประจำปี เพื่อให้ทำจีวร	คุณโกชน : ฉันทเป็นหมู่ คือ ภิกษุตั้งแต่ 4 รูป ขึ้นไปรับนิมนต์ออกชื่อโกชนะ (คือของฉัน) แล้วฉัน
กรานกฐิน :	ซึ่งไม้สะดึง (กรานแปลว่า ซึ่ง มา จากคำเขมร ว่า กราล แปลว่า ปู, ลาด) โดยความ หมายถึง ภิกษุผู้ ได้รับมอบเอาผ้าที่จะเย็บเป็น จีวรเข้าซึ่งที่ไม้สะดึง เมื่อเย็บ เสร็จแล้วก็บอกแก่ภิกษุทั้งหลาย	เครื่องกฐิน : บริวารกฐิน สิ่งของที่ถวายพร้อมกับผ้ากฐิน จองกฐิน : การแจ้งความจำนงต่อวัดว่า ประสงค์จะนำผ้ากฐินไปทอดที่ วัดนั้นเป็นการล่วงหน้า จีวรกาล : ฤดูถวายจีวร, ฤดูถวายผ้าแก่ พระสงฆ์ สมัยหรือคราวที่เป็นฤดู ถวายจีวรมี 2 งวด งวดหนึ่ง สำหรับ ภิกษุที่มีได้กรานกฐิน แล้วตั้งแต่แรม 1 ค่ำ เดือน 11 ถึงขึ้น 12 อีกลงวดหนึ่ง สำหรับ ภิกษุที่ได้กรานกฐินแล้วตั้งแต่แรม 1 ค่ำ เดือน 11 ไปจนหมด

- ฤดูหนาว คือ ถึงขึ้น 15 ค่ำ เดือน 4 (รวม 5 เดือน)
- ฉลองกฐิน : 1. ภิกษุสงฆ์ผู้ร่วมอยู่ในพิธีอนุโมทนาต่อองค์ครองกฐิน
2. สำหรับพุทธศาสนิกชนเป็นการแสดงความยินดีที่ได้ทอดกฐิน
- ไตรจีวร : ผ้า 3 ผืน ของภิกษุ ได้แก่ อันตรวาสก (ผ้าถุง, ผ้าสบง) อุตตราสงค์ (ผ้าห่ม) และสังฆาฏิ (ผ้าทาบ) เรียกสั้นๆ ว่า ผ้าไตร ในภาษาไทยนิยมเรียก อุตตราสงค์ (ผ้าห่ม) ว่า จีวร
- ทอดกฐิน : การทำพิธีถวายผ้าพระกฐินแก่พระภิกษุสงฆ์โดยกล่าวคำถวายกฐินแล้ววางตรงหน้าอาสนะสงฆ์ ภิกษุสงฆ์ผู้ได้รับมอบผ้ากฐินจากสงฆ์โดยวิธีที่กำหนดไว้ในพระวินัยเรียกว่า ผู้กรานกฐิน, ผู้ครองกฐิน หรือ องค์ครองกฐิน
- บริวารกฐิน : เครื่องกฐิน
สิ่งของที่ถวายพร้อมกับผ้ากฐิน
- พินทุ์กับปะ : การทำพินทุ์ คือการทำจุดเป็นวงเล็กๆ ไว้ที่มุมจีวร (ขนาดใหญ่เท่ากับแนวตานกยูง ขนาดเล็กเท่าหลังตัวเรือ) ด้วยสีเขียวกคราม โคลน หรือดำคล้ำ เพื่อทำให้จีวรนั้นเสียสีหรือมีตำหนิ ทั้งนี้มีพุทธบัญญัติไว้ว่าเมื่อพระภิกษุได้ผ้ามาใหม่ ต้องทำพิธีพินทุ์ก่อนจึงจะใช้ได้
- โกชนะ : ของฉัน; ของกิน โกชนะทั้ง 5 ได้แก่ ข้าวสุก ขนมสด ขนมหั่นปลา เนื้อ
- แห่กฐิน : การนำผ้ากฐินไปทอดโดยมีขบวนแห่
- องค์กฐิน : ผ้ากฐิน
- อติเรกจีวร : ผ้าของภิกษุที่เพิ่มเข้ามา นอกเหนือจากผ้าไตรจีวร
- อุปโลกน์กฐิน : การบอกเล่า, การบอกกล่าวแก่ที่ประชุมพระภิกษุสงฆ์ในพิธีทอดกฐินเพื่อให้รับทราบพร้อมกันหรือขอความเห็นชอบร่วมกันในการถวายผ้ากฐินแก่พระภิกษุรูปใดรูปหนึ่ง
- อานิสงส์กฐิน: ผลแห่งกุศลหรือประโยชน์ที่ได้จากการกรานกฐิน
ภิกษุผู้ได้รับกฐินแล้ว ย่อมได้อานิสงส์ (เอกสิทธิ์) ห้าประการคือ
1. เทียบไปไม่ต้องบอกลาตาม ลิกขาบทที่ 6 แห่งอเจลกวรรคในปาจิตติยกัณฑ์
 2. เทียบจาริกไปไม่ต้องเอาไตรจีวรไปครบสำหรับ
 3. ฉันคนโกชนได้
 4. เก็บอติเรกจีวรไว้ได้ตามปรารถนา
 5. ได้รับจีวรที่เกิดขึ้นในที่นั้นเฉพาะตน ทั้งได้โอกาสขยายจีวรกาลให้ยาวออกไปตลอด 4 เดือนฤดูเหมันต์ด้วย

บทสวดมนต์

พระประจำวันอาทิตย์

สำหรับคนเกิดวันอาทิตย์ โมระปริตตัง

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา หะริส
สะวันโน ปะฐะวิปะภาโส ตัง ตัง นะมัสสามิ
หะริสสะวันณัง ปะฐะวิปะภาสัง ตะยัสสะ คุดตา
วิหะเรมุ ทิวะสัง เย พราหมะณา เวทะคุ
สัพพะธัมเม เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา นะโม วิมุตตานัง
นะโม วิมุตตยา อิมัง โส ปะริตตัง กัตวา โมโร
จะระติ เอสะนาฯ

อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา หะริส
สะวันโน ปะฐะวิปะภาโส ตัง ตัง นะมัสสามิ
หะริสสะวันณัง ปะฐะวิปะภาสัง ตะยัสสะ คุดตา
วิหะเรมุ รัตติง เย พราหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ นะมัตถุ พุทธานัง
นะมัตถุ โพธิยา นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตตยา
อิมัง โส ปะริตตัง กัตวา โมโร วาสะมะกัปปะยิตฺติฯ

ถ้าสวดช่วงเช้า-เที่ยงวันให้สวดอุเทตะยัญ
จักขุมา ฯลฯ เอสะนาฯ ถ้าสวดช่วงบ่าย-ค่ำคืน
ให้สวด อะเปตะยัญจักขุมา-วาสะมะกัปปะยิตฺติฯ

คำแปล

(นกยูงทองได้ทำพระปริตรว่า)

พระอาทิตย์นี้เป็นดวงตาของโลกเป็น

เอกราช มีสีดั่งทอง อุทัยแสงมา ทำให้พื้นปฐพี
สว่าง เพราะเหตุนั้น ข้าพเจ้าจึงขอนอบน้อมพระ
อาทิตย์นั้น ที่มีสีดั่งทองส่องแสงให้พื้นปฐพีสว่าง
พวกข้าพเจ้าได้รับการคุ้มครองจากพระอาทิตย์นั้น
จึงอยู่เป็นสุขตลอดวัน

ขอพรพราหมณ์ ผู้หยั่งรู้ในธรรมทั้งปวง จง
รับความนอบน้อมของข้าพเจ้าและจงรักษา
ข้าพเจ้าไว้ด้วย

ขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า แต่พระ
โพธิญาณ แต่ท่านผู้หลุดพ้นจากกิเลสแล้ว และ
แต่ธรรมที่ทำให้หลุดพ้น (วิมุตติธรรม)

นกยูงทองนั้น ครั้นได้ทำพระปริตรนี้แล้ว
จึงเที่ยวไปเพื่อแสวงหาอาหาร

(นกยูงทองได้ทำพระปริตรว่า)

พระอาทิตย์นี้ เป็นดวงตาของโลกเป็น
เอกราช มีสีดั่งทอง ทำพื้นปฐพีให้สว่างแล้วก็
อัสดงไป เพราะเหตุนั้น ข้าพเจ้าจึงขอนอบน้อม
พระอาทิตย์นั้น ที่มีสีดั่งทองส่องแสงให้พื้นปฐพี
สว่าง พวกข้าพเจ้าได้รับการคุ้มครองจากพระ
อาทิตย์ จึงอยู่เป็นสุขตลอดราตรี

ขอพรพราหมณ์ผู้หยั่งรู้ในธรรมทั้งปวง จง
รับความนอบน้อม ของข้าพเจ้า และจงรักษา
ข้าพเจ้าไว้ด้วย

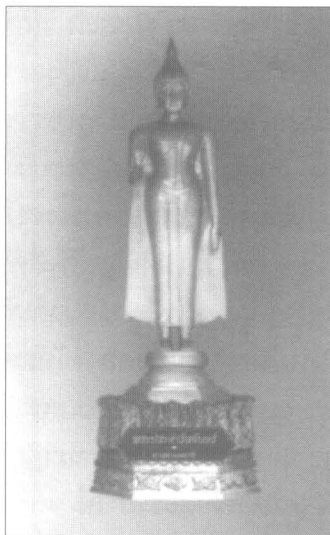
ขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า แต่พระ
โพธิญาณ แต่ท่านผู้หลุดพ้นจากกิเลสแล้ว และ
แต่ธรรมที่ทำให้หลุดพ้น (วิมุตติธรรม)

นกยูงทองนั้น ครั้นทำพระปริตรแล้ว จึง
เข้าสู่ที่อยู่อาศัยฯ

สำหรับคนเกิดวันจันทร์

อะกะยะปริตตัง

ยันทุณนิมิตตัง อะวะมะมังคะลัญจะ โย
จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท ปาปัคคะโท ทุสสุปินัง
อะกันตัง พุทธานุภาเวนนะ วินาสะเมนตุฯ

พระประจำวันจันทร์

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย
จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท ปาปัคคะโห
ทุสสุปินัง อะกันตัง ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมน
ตุฯ

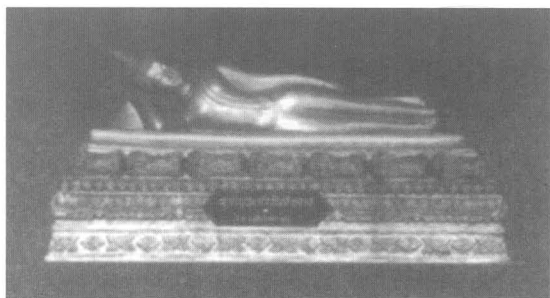
ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย
จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท ปาปัคคะโห
ทุสสุปินัง อะกันตัง สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุฯ

คำแปลอภยปริตร

นิมิตร้าย และอวมงคลใด เสี่ยงนกลใด
ไม่เป็นที่พอใจ บาบเคราะห์ ผันร้าย ที่มากล้ากราย
จงพินาศไป ด้วยอานุภาพของพระพุทธเจ้า

นิมิตร้าย และอวมงคลใด เสี่ยงนกลใด
ไม่เป็นที่พอใจ บาบเคราะห์ ผันร้าย ที่มากล้ากราย
จงพินาศไป ด้วยอานุภาพของพระธรรม

นิมิตร้าย และอวมงคลใด เสี่ยงนกลใด
ไม่เป็นที่พอใจ บาบเคราะห์ ผันร้าย ที่มากล้ากราย
จงพินาศไป ด้วยอานุภาพของพระสงฆ์

พระประจำวันอังคาร

สำหรับคนเกิดวันอังคาร

บทชัตตะชัคคะปริตตัง

ยัสสาณุสสระณะนาปี

อันตะลิกเขปิ ปาณินโน

ปะติฏฐะมะธิดัจฉันติ

ภูมียัง วียะ สัพพะทา

สัพพูปัททะวะชาลัมहा

ยักขะโจราทิสัมภะวา

คะณะนา นะ จะ มุตตานัง

ปะริตตันตัมภะณามะ เหญ

คำแปลบทชัตตะชัคคสูตร

เราจงสวดพระปริตรที่แม้เพียงแต่ระลึกถึง
ก็ทำให้สิ่งที่ไม่ดีในอากาศ คือ เทวดา และสัตว์
ในพื้นดิน คือมนุษย์ ได้ที่พึงเหมือนกัน (หาย
หวาดกลัว) ทุกเมื่อและเพียงแต่ระลึกถึงพระปริตร
ก็ทำให้สัตว์ทั้งหลายรอดพ้นจากข่ายคือ
อันตรายทั้งปวง ที่เกิดจากพวกยักษ์และพวกโจร
เป็นต้น

หมายเหตุ : บางตำราสวดกรณีย์เมตตสูตร

สำหรับคนเกิดวันพุธ(กลางวัน)

พระประจำวัน คือ พระปางอุ้มบาตร

บทชัตตะขันธะปริต

สัพพาสิวิสะชาตินัง

ทัพพะมันตาคะทัง วียะ

ยันนาเสติ วิลัง โฆรัง

เสสสุจาปิ ปะริสสะยัง

อาณักเขตตัมหิ สัพพัตตะ

สัพพะทา สัพพะปาณินัง

สัพพะโสปี นิวาเรติ

ปะริตตันตัมภะณามะ เหญ

ขันธะปริต

วิรูปักเขหิ เม เมตตัง

เมตตัง เอราปะเถหิ เม

ฉัพพะยาปุตเตหิ เม เมตตัง

เมตตัง กัณหาโคตะมะเกหิ จะ

อะปาทะเกหิ เม เมตตัง

เมตตัง ทิปาทะเกหิ เม
 จะตูปปะเทหิ เม เมตตัง
 เมตตัง พะหุปปะเทหิ เม
 มา มัง อะปาทะโก หิงสิ
 มา มัง หิงสิ ทิปาทะโก
 มา มัง จะตูปปะโท หิงสิ
 มา มัง หิงสิ พะหุปปะโท
 สัพเพ สัตตา สัพเพ ปาณา
 สัพเพ ภูตา จะ เกวะลา
 สัพเพ ภัทธาณิ ปัสสันตุ
 มา กิณฺณู ปาปะมาคะมา

อัมปะมะมาโน พุทฺโธ อัมปะมะมาโน อัมโม
 อัมปะมะมาโน สัมโม ปะมาณะวันตานิ สิริงสะปานิ
 อะหิ วิจฉิกา สะตะปะเทหิ อุณณานาภี สะระพู มุสิ
 กา กะตา เม รักขา กะตา เม ปะริตเต ปะฏิกกะ
 มันตุ ภูตานิ โสหัง นะโม ภาคะวะโต นะโม สัต
 ตันนัง สัมมาสัมพุทธานัง

พระประจำวันพุธ (กลางคืน)

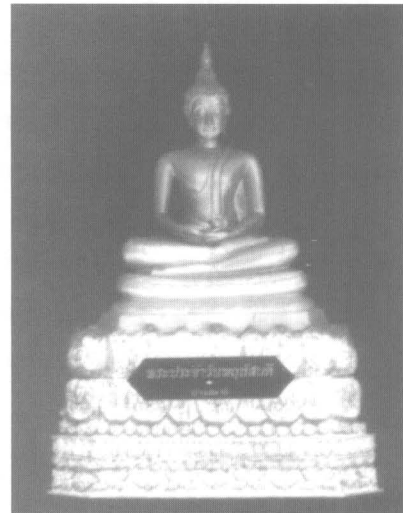
สำหรับคนเกิดวันพุธ (กลางคืน)

ยัสสาณุภาวะโต ยักขา
 เนวะ ทัสเสนติ ภิงสะนัง
 ยัมहि เจวานุญฺญชฺชโต
 รัตตินทิวะมะตันทิโต
 สุขัง สุปะติ สุตโต จะ

ปาปัง กัณฺณูจิ นะ ปัสสะติ
 เอวะมาทิกุณฺณูปตัง
 ปะริตตันตัมภะณามะ เหะ

คำแปล

ขอเชิญพวกเราสวดพระปริตร อัน
 ประกอบด้วยคุณเช่น มีอานุภาพที่ทำให้เทวดา
 ไม่แสดงอาการอันน่าสะพึงกลัว และทำให้ผู้ที่ไม่
 เกียจคร้านหมั่นเจริญ ทั้งกลางวันและกลางคืน
 กลับเป็นสุข และหลับไม่ฝันร้ายเลย เป็นต้น
 หมายเหตุ : บางตำราสวดอาฏานาฏิยปริตร และ
 จันทปริตร (กินนุ สันตะระมาโน ฯลฯ)

พระประจำวันพฤหัสบดี

สำหรับคนเกิดวันพฤหัสบดี

บทชัตตวิฏฐกปริตร

ปุเรนตัมโพธิสัมภาระ
 นิพพัตตัง วิฏฐะชาตียัง
 ยัสสะ เตชะนะ ทาวักคิ
 มะหาสัตตัง วิวัชชะยิ
 เถวีสสะ สารีปุตตัสสะ
 โลกะนาถะนะ ภาสิตัง
 กัมปปัญฺณายิ มะหาเตชะ
 ปะริตตันตัมภะณามะ เหะ

วิฏฐะกะปะริตตัง

อัตถิ โลเก สีละคุโณ
 สัจจัง โสเจยยะนุททะยา

เตนะ สัจจนะ กาหามิ
 สัจจะกิริยะมะนุตตะรัง
 อาวัชชิตะวา ธัมมะพะลัง
 สหะริตะวา ปุพพะเก ชินะ
 สัจจะพะละมะวัธสาเย
 สัจจะกิริยะมะกาสะหัง
 สันติ ปักขา อะปัตตะนา
 สันติ ปาทา อะวัญจะนา
 มาตา ปิตา จะ นิกขันตา
 ชาตะเวทะ ปะฏิกกะมะ
 สะหะ สัจเจ กะเต มัยหัง
 มะหาปัชชะลิโต ลิขี
 วัชเชติ โสพะสะ กะวีรานิ
 อุทะกัง ปัตวา ยะถา ลิขี
 สัจจนะ เม สะโม นัตถิ
 เอสา เม สัจจะปาระมิตีฯ

คำแปลบทขัตติยปริตร

เราทั้งหลายจะสวดพระปริตรที่มี
 เติชานุภาพทำให้ไฟป่า ถึงแม้จะไหม้ทั้งป่าแต่เว้น
 ไม่ไหม้พระมหาสัตว์ผู้บำเพ็ญโพธิสมภาร เมื่อ
 ครั้งเสวยชาติเกิดเป็นนกคุ้ม ซึ่งพระปริตรนี้มี
 พระพุทธเจ้าผู้ทรงเป็นที่พึ่งของชาวโลกตรัส
 แสดงแก่พระสารีบุตรเถระว่า มีเตชานุภาพมาก
 ตั้งอยู่ชั่วกัลป์

คำแปลวัฏฏกปริตร

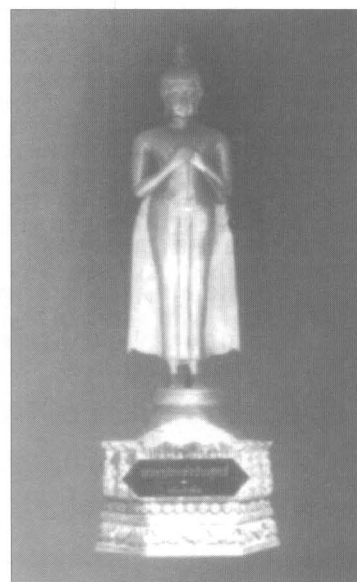
คุณแห่งศีล ความสัตย์ ความสะอาด
 หมดจดทั้งกายและใจ และความเอื้อเฟื้อเอ็นดู
 ยังมีอยู่ในโลก ด้วยความจริงดังกล่าวข้าพเจ้าจะ
 ทำสักกิริยา (การอธิษฐานถึงความจริง การ
 กระทำจริงจัง) อันยอดเยี่ยม

ข้าพเจ้าขอเหนี่ยวนำเอากำลังพระธรรม
 และน้อมระลึกถึงพระชินเจ้าทั้งหลาย ในปาง
 ก่อนอาศัยกำลังแห่งสัจจะทำสักกิริยา ข้าพเจ้ามี
 ปีกแต่ก็ยังบินไม่ได้ ข้าพเจ้ามีเท้าแต่ก็ยังเดินไม่ได้
 พ่อแม่ของข้าพเจ้าเล่าก็ออกไปหาอาหาร เปลว
 ไฟเอ๋ยขอท่านจงหลีกไปเถิด

พร้อมกับเวลาที่ข้าพเจ้าทำสักกัธฐิฐาน

จบ เปลวไฟที่โชติช่วงชั่วกาลอยู่นั้น ก็ละเว้น ที่
 ข้าพเจ้าอยู่ไปประมาณ ลิบกกรีส ประหนึ่งว่า
 เปลวไฟไหม้ถึงที่มีน้ำจะนั้น ข้าพเจ้าไม่มีสิ่งอื่น
 ไตเสมอด้วยความสัตย์นี้ นับเป็นสัจจบาร์มีของ
 ข้าพเจ้า

หมายเหตุ : บางตำราสวดรัตนสูตร

พระประจำวันศุกร์

สำหรับคนเกิดวันศุกร์

บทขัตติยปริตร

อัปปะสันเนหิ นาถัสสะ

สาสะเน สาธุสัมมะเต

อะมะนุสเสหิ จันเทหิ

สทา กิพพิสะการิภิ

ปะริส้านัญจะ ตัสสันนะ

มะหิงสาเย จะ คุดติยา

ยันเทเสถิ มะหาวิโร

ปะริตตันตัมภะณามะ เหม

คำแปลบทขัตติยปริตร

เราจงสวดพระปริตรที่พระพุทธเจ้าผู้เป็น
 มหาบุรุษ ผู้แก้แค้นแล้ว ทรงแสดงไว้ เพื่อคุ้มกัน
 พุทธบริษัททั้งสี่ มิให้ถูกเบียดเบียนจากพวก
 อมนุษย์ ที่ดุร้ายมีสันดานหยาบช้า ไม่เลื่อมใส
 ในพระพุทธศาสนา ซึ่งวิญญูชนยอมรับกันว่าดี.

หมายเหตุ : บางตำราสวดบทขัตติยคัคปริตร

สำหรับคนเกิดวันเสาร์

บทอัญคุลิมาละปริตต์ตัง

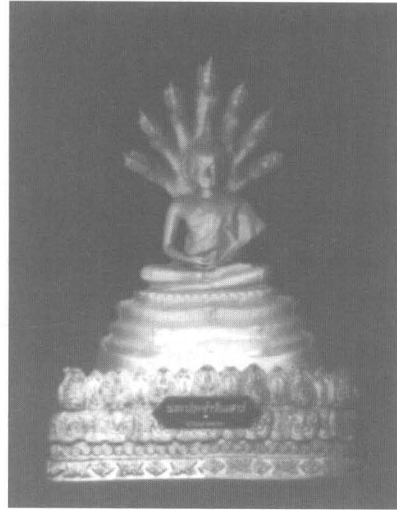
ยะโตหัง ภาะคินิ อะริยาเย ชาติยา ชาโต
นาภิขานามิ สัณฺญิจจะ ปาณัง ซีวิตา โวรโปตยาฯ
เตนะ สัจจนะ โสตถิ เต โหตุ โสตถิ คัพภัสสะฯ

ยะโตหัง ภาะคินิ อะริยาเย ชาติยา ชาโต
นาภิขานามิ สัณฺญิจจะ ปาณัง ซีวิตา โวรโปตยาฯ
เตนะ สัจจนะ โสตถิ เต โหตุ โสตถิ คัพภัสสะฯ

ยะโตหัง ภาะคินิ อะริยาเย ชาติยา ชาโต
นาภิขานามิ สัณฺญิจจะ ปาณัง ซีวิตา โวรโปตยาฯ
เตนะ สัจจนะ โสตถิ เต โหตุ โสตถิ คัพภัสสะฯ

คำแปลอัญคุลิมาลปริตร

ดูก่อนน้องหญิง ตั้งแต่เราเกิดมาโดย
ชาติเป็นอริยะ มิได้รู้แก้ง เพื่อจะปลงสัตว์มีชีวิต

พระประจำวันเสาร์

จากชีวิตเลย ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี
แก่เธอ และขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ครรรค์ของเธอ.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์

ชลิณาต สิงหเรศร์

ก่อนจะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ (ความเป็นมา)

พ.ศ. 2518 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อครั้ง ศาสตราจารย์ ดร.สุดีใจ เหล่าสุนทร เป็นอธิการบดี ได้รับบริจาคที่ดินจำนวน 947 ไร่ 2 งาน จากบริษัทศิระกระป๋อง จำกัด เพื่อจัดตั้งสถานศึกษา แต่ในช่วงนั้นมหาวิทยาลัยยังมีได้ดำเนินการใด ๆ จนกระทั่ง พ.ศ. 2530-2531มหาวิทยาลัยจัดให้มีการสัมมนาเรื่อง การกำหนดทิศทางการผลิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ **ผลการสัมมนาสรุปสาระสำคัญได้ว่าทิศทางการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ควรมุ่งไปที่การขยายการผลิตบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และเทคโนโลยี** ควบคู่ไปกับการผลิตบัณฑิตสาขาเดิมที่กระทำอยู่ โดยให้มีการพัฒนาที่ดินที่ได้รับบริจาค 947 ไร่ 2 งาน ที่อำเภอองครักษ์ จ. นครนายก เป็นสถานที่ผลิตบัณฑิตทางวิทยาศาสตร์ประยุกต์และเทคโนโลยีเป็นสำคัญ

คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยในสมัยรองศาสตราจารย์ ดร.ชาตรี เมืองนาโพธิ์ เป็นอธิการบดีได้เสนอโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยที่จะขยายไปยังพื้นที่แห่งใหม่ ที่อำเภอองครักษ์ จ.นครนายก ต่อสภามหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ ต่อจากนั้นได้มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพดินและชุมชนที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่ดินของมหาวิทยาลัยเพื่อดำเนินการตามมติของสภามหาวิทยาลัยจนได้ข้อสรุปตามลำดับเหตุการณ์ดังนี้

1 ธันวาคม 2532 มีการประชุมครั้งแรกเพื่อวางแผนสร้างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์

20 ธันวาคม 2532 ผู้บริหารมหาวิทยาลัยในขณะนั้น คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ชาตรี เมืองนาโพธิ์ อธิการบดี ดร.ธานี ทับทิมโต รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน ศ.ดร.สำเริง บุญเรืองรัตน์ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและคณาจารย์จากวิทยาเขตประสานมิตร และบางเขน จำนวนหนึ่งเดินทางไปดูที่ดินที่อำเภอองครักษ์ จ.นครนายก โดยมีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานเกษตร อำเภอองครักษ์ เป็นผู้นำดูที่ดิน สภาพที่ดินขณะนั้นเป็นท้องนา ดินเป็นดินเปรี้ยว บริเวณริมคลองรังสิตตรงที่ดินของมหาวิทยาลัยเป็นชุมชนที่ชาวนาปลูกบ้านอยู่และทำนาสภาพถนนเป็นถนนลูกรัง เมื่อดูที่ดินแล้ว ได้ข้อสรุปว่า **การเรียนการสอนที่จะขยายไปที่องครักษ์ มี 6 คณะ และ 1 สถาบัน** คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมศาสตร์ คณะกายภาพบำบัด คณะเภสัชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และสถาบันวิจัยและพัฒนา

หลังจากนั้นมีการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ นำเสนอที่ประชุมผู้บริหารมหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัย ให้ความเห็นชอบตามลำดับ ฝ่ายวางแผนและพัฒนาเสนอโครงการดังกล่าวต่อทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อบรรจุไว้ในแผนของทบวงมหาวิทยาลัย แต่ทบวงมหาวิทยาลัยไม่เห็นชอบ มหาวิทยาลัยจึงนำโครงการนี้ไปเสนอขอเงินกู้จากธนาคารโลก โดยความเห็นชอบของฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ ทบวงมหาวิทยาลัยและคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเป็นผู้พิจารณาขั้นสุดท้าย คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติให้ความเห็นชอบกับโครงการนี้ จึงให้

ทบวงมหาวิทยาลัยบรรจุไว้ในแผนของทบวงมหาวิทยาลัยและเสนอโครงการต่อคณะรัฐมนตรี (ซึ่งมีนายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี) พิจารณา

25 กุมภาพันธ์ 2535 คณะรัฐมนตรี มีมติให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขยายการศึกษาไปที่อำเภอองครักษ์ จังหวัด นครนายก โดยไม่ต้องกู้เงินจากธนาคารโลก แต่ให้ใช้งบประมาณแผ่นดิน และให้จัดตั้ง 6 คณะ และ 1 สถาบัน ดังนี้

1. คณะวิทยาศาสตร์
2. คณะอุตสาหกรรมศาสตร์
3. คณะกายภาพบำบัด
4. คณะเภสัชศาสตร์
5. คณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
7. สถาบันวิจัยและพัฒนา

แผนการดำเนินงาน และการดำเนินงานจนถึงปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยจัดทำแผนแม่บท พัฒนาที่ดินอำเภอองครักษ์ ให้เป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ดังนี้

1. แผนกายภาพ

ปีงบประมาณ 2534 มหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณหมวดรายจ่ายอื่น เป็นเงิน 450,000 บาท เป็นค่าศึกษาความเป็นไปได้และวางแผนแม่บท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มอบให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นผู้จัดทำแผนแม่บท โดยมีแนวคิดในการวางแผนแม่บท ดังนี้

1. การวางแผนพื้นที่แบ่งส่วนพื้นที่ใช้สอย (Zoning) ออกเป็น 5 ส่วนใหญ่ๆ คือ

- 1.) พื้นที่ส่วนการศึกษา (Academic

Area) แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ส่วนการบริหารและบริการ ประกอบด้วย อาคารอำนวยการ หอประชุม โรงอาหาร หอสมุด อาคารสถาบันวิจัยและพัฒนา

ส่วนที่ 2 ส่วนบริการศึกษาร่วม ประกอบด้วย อาคารเรียนรวมและอาคารปฏิบัติการรวม

ส่วนที่ 3 ส่วนการศึกษาเฉพาะจัดกลุ่มให้คณะที่มีการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องและคล้ายกันสามารถติดต่อประสานงานกันได้สะดวก แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีคณะเภสัชศาสตร์ คณะกายภาพบำบัด คณะวิทยาศาสตร์ และศูนย์บริการทางการแพทย์ กลุ่มวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี มีคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา กลุ่มสังคมศาสตร์ มีคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

2.) พื้นที่ส่วนกีฬาและสันทนาการ (Sports and Recreation Area) พื้นที่ส่วนนี้จะช่วยเสริมสร้างบรรยากาศของมหาวิทยาลัยทั้งด้านกิจกรรม และความร่มรื่นภายในมหาวิทยาลัยประกอบด้วยสวนกีฬา และส่วนนันทนาการ

3.) พื้นที่พักอาศัย(Residential Area) จัดแยกพื้นที่พักอาศัยออกจากส่วนพื้นที่เพื่อการศึกษาประกอบด้วย ส่วนที่พักอาศัยของนิสิต ส่วนที่พักอาศัยของอาจารย์และข้าราชการ ได้แก่ บ้านพักรับรอง บ้านพักแบบทาวน์เฮาส์ อาคารชุดพักอาศัย ส่วนพักอาศัยของพนักงานและลูกจ้างประจำ

4.) พื้นที่ส่วนสาธารณูปโภค ประกอบด้วย ระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ บำบัดน้ำเสีย ป้องกันน้ำท่วม จัดเก็บและกำจัดขยะ

5.) พื้นที่ส่วนผลประโยชน์ จัดพื้นที่ไว้บริเวณด้านหน้า (บริเวณที่ตั้งศูนย์การแพทย์ฯ)

สำหรับให้ภาคเอกชนเข้ามาพัฒนากิจกรรมเชิงพาณิชย์ แล้วมหาวิทยาลัยเก็บผลประโยชน์จากเอกชน เช่น การสร้างหอพักนิสิต ศูนย์การค้า หรือร้านค้า

2.งานระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ได้แก่ ระบบวงจร ระบบประปา ระบบไฟฟ้า ระบบโทรศัพท์ ระบบป้องกันน้ำท่วม ระบบการระบายน้ำ ระบบบำบัดน้ำเสีย และภูมิสถาปัตยกรรม

2. แผนวิชาการ มหาวิทยาลัยมีนโยบายและทิศทางการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ เน้นด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยจะจัดตั้ง คณะ สถาบัน หรือหน่วยงานที่ไม่ซ้ำซ้อนกับหน่วยงานเดิมที่มีอยู่แล้ว ดังนั้นการจัดการศึกษา ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ตามแผนวิชาการ จึงประกอบด้วยหน่วยงานดังนี้

2.1 คณะวิศวกรรมศาสตร์

2.2 คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

2.3 คณะอุตสาหกรรมศาสตร์

2.4 คณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.5 คณะเภสัชศาสตร์

2.6 คณะกายภาพบำบัด

2.7 สถาบันวิจัยและพัฒนา

นอกจากคณะต่าง ๆ แล้ว ในแผนดังกล่าวยังได้มีแนวคิดที่จะจัดตั้งหน่วยงานสนับสนุน และหน่วยงานที่เป็นส่วนขยายจากวิทยาเขตกลางดังนี้

- สำนักหอสมุด
- สำนักคอมพิวเตอร์
- ศูนย์บริการทางการแพทย์
- คณะวิทยาศาสตร์
- คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- โรงเรียนสาธิต มศว องครักษ์

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการตามแผนวิชาการ โดยการเปิดรับนิสิตในสาขาวิชาต่างๆ ตามรายละเอียดดังนี้

คณะ	ปีที่ขอจัดตั้ง		หลักสูตร/สาขาวิชา	ปีที่รับนิสิต	
	ตามแผนฯ	จัดตั้งจริง		ตามแผนฯ	รับจริง
คณะอุตสาหกรรมศาสตร์	2535	-	อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมอาหาร	2536 2537	- -
คณะกายภาพบำบัด	2536	-	กายภาพบำบัด	2537	2536
คณะเภสัชศาสตร์	2536	2539	เภสัชศาสตร์	2537	2539
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา	2536	-	วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การป้องกัน	2535 2536	2541 -
คณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	2537	-	สิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อมชนบท	2538 2539	- -

คณะ	ปีที่ขอจัดตั้ง		หลักสูตร/สาขาวิชา	ปีที่รับนิสิต	
	ตามแผนฯ	จัดตั้งจริง		ตามแผนฯ	รับจริง
คณะวิศวกรรมศาสตร์	2537	2535	วิศวกรรมเคมี	2538	2535
			วิศวกรรมเครื่องกล	2539	2535
			วิศวกรรมไฟฟ้า	2539	2535
			วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์		
			และคอมพิวเตอร์	2539	-
			วิศวกรรมโยธา	2536	2536
			วิศวกรรมอุตสาหการ	2536	2536
			อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต		
			สาขาไฟฟ้า	2536	2535
			อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต		
			สาขาเครื่องกล	2536	2535

งบประมาณและการได้รับงบประมาณ

มหาวิทยาลัยตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินการตามแผนกายภาพและแผนวิชาการ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2536 - 2544 เป็นเงิน 7,075.257 ล้านบาท แยกเป็นงบดำเนินการ 1,336.700 ล้านบาท งบลงทุน 5,738.557 ล้านบาท แต่สำนักงบประมาณจัดสรรเงินให้ต่ำกว่างบประมาณที่ขอตั้ง 3,101.989 ล้านบาท ดังการเปรียบเทียบงบประมาณตามแผน (งบประมาณที่ขอตั้ง) และการได้รับงบประมาณ

หน่วย : ล้านบาท

	งบประมาณ ตามแผน(ขอตั้ง)	ได้รับ	(+) สูงกว่าแผน (-) ต่ำกว่าแผน
งบดำเนินการ	1,336.700	267.036	- 1,069.664
งบลงทุน	5,738.557	3,706.232	- 2,032.325
รวม	7,075.257	3,973.268	- 3,101.989

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้ใช้งบประมาณเพื่อดำเนินการจัดหาครุภัณฑ์ประกอบอาคารก่อสร้างอาคารต่างๆ ระบบสาธารณูปโภคและระบบสาธารณูปการ ตามแผนและนอกแผนเสร็จสิ้นไปแล้วเป็นจำนวนมาก เช่น ก่อสร้างกลุ่มอาคารเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ อาคารหอพักนิสิตพร้อมครุภัณฑ์ อาคารอำนวยการพร้อมครุภัณฑ์ อาคารเรียนรวมพร้อมครุภัณฑ์

อาคารชุดพักอาศัยอาจารย์และข้าราชการ อาคารโรงอาหารพร้อมครุภัณฑ์ อาคารเรียนคณะเภสัชศาสตร์พร้อมครุภัณฑ์ อาคารหอพักแพทย์พยาบาล อาคารโรงยิมเนยงประสงค์ 4,000 ที่นั่ง ระบบสาธารณูปการระยะที่ 1, 2, 3 อาคารสถานีไฟฟ้าย่อย อาคารหอสมุดพร้อมครุภัณฑ์ ติดตั้งไฟฟ้าสายส่งระบบ 115 KV ศูนย์กีฬาสิรินธร (ประกอบด้วยโรงกำจัดขยะ

อาคารอำนวยการ

และน้ำบัตน้ำเสีย อาคารอเนกประสงค์ Field House พร้อมอาคารประกอบ สนามฝึกซ้อม กรีฑา 1 สนาม สนามแข่งขันยิงธนู สนามแข่งขันและฝึกชอฟท์บอล โรงยิมพลศึกษาพร้อมอุปกรณ์ สนามฝึกซ้อมรักบี้ฟุตบอล อาคาร Sub Press Center 1 หลัง) อาคารศูนย์การแพทย์ สมเด็จพระเทพฯ เป็นต้น และยังมีอีกหลายอาคารที่อยู่ระหว่างการก่อสร้าง

การปรับปรุงแผนแม่บท มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ

ปี พ.ศ. 2540 มหาวิทยาลัยได้ปรับปรุงแผนแม่บท โดยมอบหมายให้บริษัท อาร์.ดี.ค จำกัด ดำเนินการศึกษาและปรับปรุงแผนแม่บท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ ใช้งบประมาณ 200,000 บาท ปรับปรุงเฉพาะพื้นที่ในส่วนของวิทยาศาสตร์สุขภาพพื้นที่ประมาณ 250 ไร่ การปรับปรุงแผนแม่บทเน้นการจัดการพื้นที่ใช้สอยให้เกิดความรู้สึกโล่ง ไม่แออัด และมีลักษณะการใช้ประโยชน์ในที่ว่างร่วมกัน แต่ละ

ส่วนจะจัดพื้นที่ให้เป็นที่ว่าง และพื้นที่สีเขียวไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของพื้นที่ดินทั้งหมด การปรับปรุงแผนแม่บทแบ่งเขตพื้นที่ใช้สอยออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ส่วนการศึกษา แบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ ส่วนคณะแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ (ชื่อเดิม คือ คณะกายภาพบำบัด) และมีสวนขยายตัวของพื้นที่ส่วนการศึกษากำหนดอัตราส่วนของพื้นที่อาคารทั้งหมดต่อพื้นที่ดินไม่เกิน 2 : 1

ส่วนที่ 2 ส่วนบริการทางการแพทย์ ตั้งอยู่บริเวณด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของพื้นที่ส่วนวิทยาศาสตร์สุขภาพ กำหนดให้อัตราส่วนของพื้นที่อาคารทั้งหมดต่อพื้นที่ดินไม่เกิน 3: 1 ปัจจุบันมีอาคารศูนย์การแพทย์ เป็นโรงพยาบาลขนาด 500 เตียง 1 หลัง

ส่วนที่ 3 ส่วนที่พักอาศัย ตั้งอยู่บริเวณด้านทิศตะวันออกของพื้นที่ส่วนวิทยาศาสตร์สุขภาพ แบ่งออกเป็นที่พักนิสิต และที่พักบุคลากรและครอบครัว

ส่วนที่ 4 ส่วนที่ว่างสำหรับโครงการในอนาคต ตั้งอยู่ด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของพื้นที่ส่วนวิทยาศาสตร์สุขภาพ เนื่องจากพื้นที่ดินส่วนนี้อยู่ด้านติดกับทางเข้าหลักของมหาวิทยาลัย จึงกำหนดอัตราส่วนของพื้นที่อาคารทั้งหมดต่อพื้นที่ดินไม่เกิน 1 : 1 เพื่อให้ดูโล่งและเป็นการเสริมทัศนียภาพด้านหน้าของมหาวิทยาลัย

นอกจากการปรับปรุงแผนแม่บท และการขยายตัวเพิ่มเติมจากแผนพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ แล้ว ในปี 2543 มหาวิทยาลัยได้จัดทำโครงการศึกษาระบบสาธารณูปโภค โดยให้บริษัท ไทยเอ็นจีเนียริงคอนซัลแตนท์ จำกัด ร่วมกับบริษัท ไอ ที อินเทอร์เน็ต จำกัด ทำการศึกษาระบบสาธารณูปโภค (คาดว่าจะแล้วเสร็จปลายเดือนธันวาคม 2543) มีขอบเขตงานในการศึกษาดังนี้คือ

1. ศึกษาข้อมูลแผนงานการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ เพื่อใช้เป็นแนวทางการจัดทำระบบสาธารณูปโภค

2. สำรวจระบบสาธารณูปโภคต่างๆ ที่มีอยู่ โดยตรวจสอบจากแบบแปลนหรือแบบก่อสร้างจริงของมหาวิทยาลัย

3. เสนอแนวคิดในการจัดระบบสาธารณูปโภคของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ ซึ่งได้แก่ ระบบระบายน้ำเพื่อป้องกันน้ำท่วมรวมทั้งสถานีสูบน้ำ ระบบไฟฟ้า ระบบประปา ระบบสื่อสารภายในมหาวิทยาลัย ระบบความปลอดภัยของทรัพย์สินและบุคลากรในมหาวิทยาลัย ระบบกำจัดขยะ ระบบบำบัดน้ำเสีย การซ่อมบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคให้สอดคล้องกับนโยบายและเกิดประโยชน์สูงสุดตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงปัจจัยและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เช่น การจัดแบ่งส่วนงานของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันและอนาคต ทิศทาง และแนวโน้ม การพัฒนามหาวิทยาลัย การออกนอกระบบมหาวิทยาลัย

4. ประเมินราคาขั้นต้นเพื่อตั้งงบประมาณ

การขยายตัวเพิ่มเติมจากแผนพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ ได้มีการขยายตัวเพิ่มเติมจากแผนแม่บททางด้านกายภาพและด้านวิชาการ ดังนี้

1. ศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ดำเนินการก่อสร้างตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2538 ในวงเงินงบประมาณ 813,800,000 บาท ก่อสร้างระหว่างปีงบประมาณ 2539 - 2542

2. พ.ศ. 2542 มหาวิทยาลัยได้จัดทำโครงการจัดตั้งคณะพยาบาลศาสตรบัณฑิตเพื่อผลิตบัณฑิตด้านพยาบาลศาสตร์ และเริ่มรับนิสิตตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา

3. มหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณให้ก่อสร้างศูนย์กีฬาสิรินธร เพื่อก่อสร้างอาคารโรงพลศึกษา สนามกีฬาต่าง ๆ ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ศูนย์กีฬาสิรินธรนี้ทำให้มหาวิทยาลัยมีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาค่อนข้างสมบูรณ์

4. มหาวิทยาลัยได้จัดทำโครงการพัฒนาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ เพื่อแก้ปัญหาเรื่องที่ดิน ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 4 มีนาคม 2540 โดยโครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ

- (1) เพื่อรองรับการผลิตบัณฑิตทางการศึกษาทุกระดับการศึกษาในสาขาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

- (2) เพื่อรองรับการจัดการเรียนการสอนนิสิตวิทยาศาสตร์พื้นฐานและวิชาชีพศึกษาทั่วไปให้แก่บัณฑิตของคณะวิชาที่จัดการเรียนการสอนที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(3) เพื่อรับผิดชอบภารกิจในการขยายกิจการและเครือข่ายของโรงเรียนสาธิตในฐานะเป็นแหล่งศึกษา ค้นคว้า และทดลองด้านศึกษาศาสตร์ การพัฒนาวิชาชีพศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ตลอดจนเป็นการส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาให้กับชุมชนบริเวณใกล้เคียง

5. มหาวิทยาลัยได้จัดทำข้อตกลงร่วมกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในการย้ายคณะพลศึกษา ที่สนามกีฬาแห่งชาติ มาดำเนินการ ณ พื้นที่ประสานมิตร และพื้นที่องครักษ์ อย่างช้าภายในปี 2544

มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการทางด้านแผนกายภาพ และแผนวิชาการจนสามารถเปิดรับนิสิตเข้าศึกษาตามแผนวิชาการได้หลายคณะ เช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ ปี 2535 คณะกายภาพบำบัด (ปัจจุบันคือคณะสหเวชศาสตร์) ปี 2536 คณะเภสัชศาสตร์ ปี 2539 คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ปี 2541 และเตรียมการย้ายนิสิตคณะพลศึกษาจำนวนประมาณ 300 คน ไปจัดการเรียนการสอนที่องครักษ์ในปี 2544 นอกจากนั้นตั้งแต่ปี 2545 เป็นต้นไป มหาวิทยาลัยได้กำหนดเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ 15 ปี ให้มีการจัดการเรียนการสอนของนิสิตคณะต่างๆ ในชั้นปีที่ 1 ร่วมกัน ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ โดยมุ่งหวังให้นิสิตได้มีโอกาสเรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกันในมหาวิทยาลัยก่อนที่จะแยกไปเรียนตามสาขาวิชาของตน

แผนการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ระยะที่ 2

มหาวิทยาลัยได้จัดทำโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ระยะที่ 2 โดยขอใช้พื้นที่ซึ่งอยู่ในความดูแลของสำนักงานปฏิรูปเพื่อเกษตรกรรม (สปก.)

จำนวนพื้นที่ประมาณ 240 ไร่ (ฝั่งตะวันตกของมศว องครักษ์) สำหรับรองรับงาน/โครงการของมหาวิทยาลัยในอนาคต ได้แก่

1. โครงการชนบทศึกษา พื้นที่ 22 ไร่
2. โครงการขยายกิจการและเครือข่ายโรงเรียนสาธิต พื้นที่ 40 ไร่
3. โครงการศูนย์การประชุม อบรมสัมมนา พื้นที่ 48 ไร่
4. โครงการสวนพฤกษศาสตร์และสมุนไพร พื้นที่ 60 ไร่
5. โครงการจัดหาพื้นที่สำหรับรองรับการขยายตัวในอนาคต พื้นที่ 70 ไร่

จังหวัดนครนายกพิจารณาแล้ว เห็นว่าโครงการดังกล่าวนี้จะนำความเจริญมาสู่ชนบทในบริเวณใกล้เคียง และน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของนิสิตและประชาชนทั่วไป จึงสนับสนุนและเห็นชอบกับโครงการดังกล่าว ขณะนี้อยู่ระหว่างการเจรจาของคณะทำงานกับผู้ครอบครองที่ดินเพื่อกำหนดค่าเช่าที่ดินให้กับเกษตรกรผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการนี้

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ กับชาวจังหวัดนครนายก

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์เป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม กล่าวเฉพาะด้านบริการวิชาการแก่สังคม มหาวิทยาลัยให้บริการวิชาการแก่สังคมต่อชาวจังหวัดนครนายกด้านต่าง ๆ ดังนี้

ศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (HRH Princess Maha Chakri Sirindhorn Medical Center) เริ่มตั้งแต่ปี 2535 มหาวิทยาลัยได้ขอพระราชานุญาตจัดทำโครงการเฉลิมพระเกียรติ

ศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

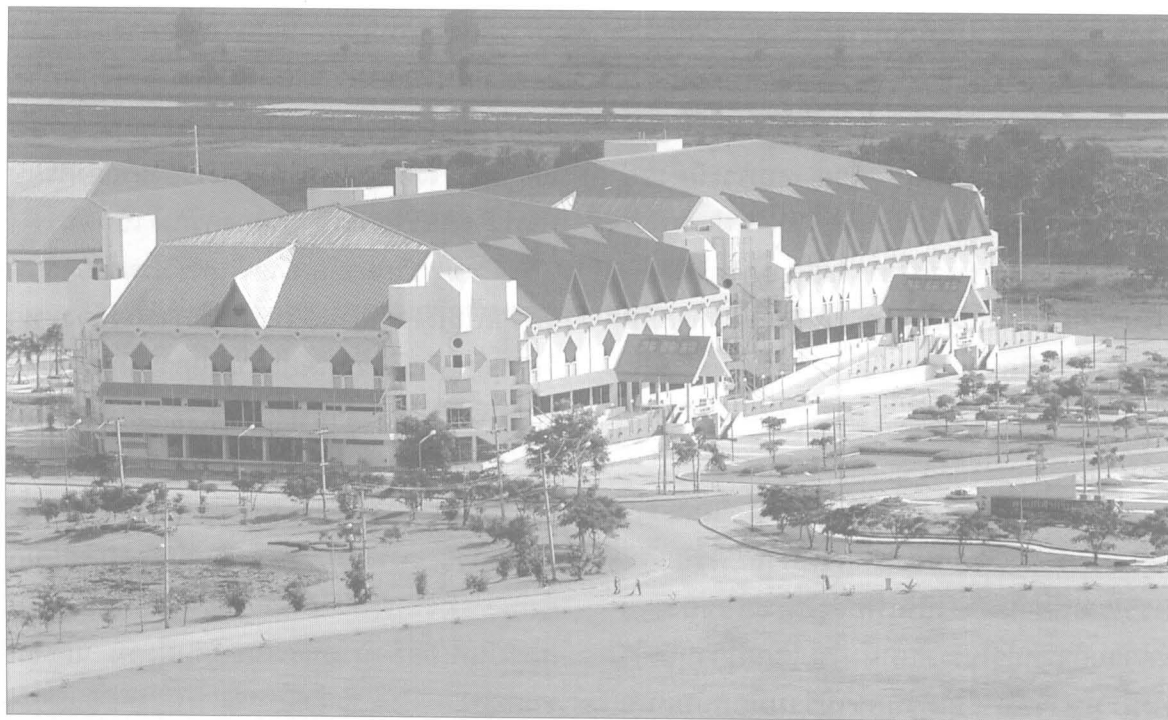
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุครบ 36 พรรษา โครงการนี้ได้จัดสร้างอาคารโรงพยาบาลหนึ่งหลังขนาด 500 เตียง สูง 17 ชั้น มีพื้นที่ทั้งสิ้น 58,595 ตารางเมตร มูลค่าก่อสร้าง 813,800,000 บาท และใช้นามอาคารตามที่ได้รับพระราชานุญาตว่า **ศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี** ศูนย์การแพทย์ฯ นี้เป็นโรงพยาบาลทั่วไป (General Hospital) ที่ให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่จังหวัดนครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว ฉะเชิงเทรา ปทุมธานี และชลบุรี รวมทั้งเป็นโรงพยาบาลศูนย์รับการส่งต่อผู้ป่วยจากโรงพยาบาลอื่นๆ (Tertiary Care) ตลอดจนการให้บริการที่ออกสู่ชุมชนในลักษณะหน่วยแพทย์เคลื่อนที่และหน่วยวิจัยเคลื่อนที่

ปัจจุบัน (พ.ศ. 2543) การดำเนินงานของศูนย์การแพทย์ฯ อยู่ในช่วงทดลองปฏิบัติงาน จึงเปิดบริการได้เพียง 60 เตียง โดยเปิดรับรักษาผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกในแผนกสูติ-นรีเวช

กรรม แผนกศัลยกรรม แผนกอายุรกรรม แผนกกุมารเวชกรรม และคาดว่าจะในช่วงปี 2544 -2549 จะให้บริการการรักษาผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกได้ครบ 500 เตียง

ศูนย์กีฬาสิรินธร เป็นสนามกีฬาที่สร้างขึ้นที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ จ.นครนายก เพื่อใช้เป็นสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 วันที่ 4 -10 ธันวาคม 2541 และใช้รองรับการเรียนการสอนของคณะพลศึกษา ที่จะย้ายจากกรุงเทพมหานคร ไปที่องค์กรฯ ปี 2544

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระราชานุญาตให้มหาวิทยาลัยอัญเชิญพระนามาภิไธย เป็นชื่อศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยว่า **ศูนย์กีฬาสิรินธร** และเสด็จพระราชดำเนินเปิดศูนย์กีฬาสิรินธร เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2541 ศูนย์กีฬาสิรินธร ใช้พื้นที่ก่อสร้างงบประมาณ 220 ไร่ ประกอบด้วยอาคารและสนามต่างๆ ดังนี้ โรงยิมฝึกพลศึกษา โรงยิม

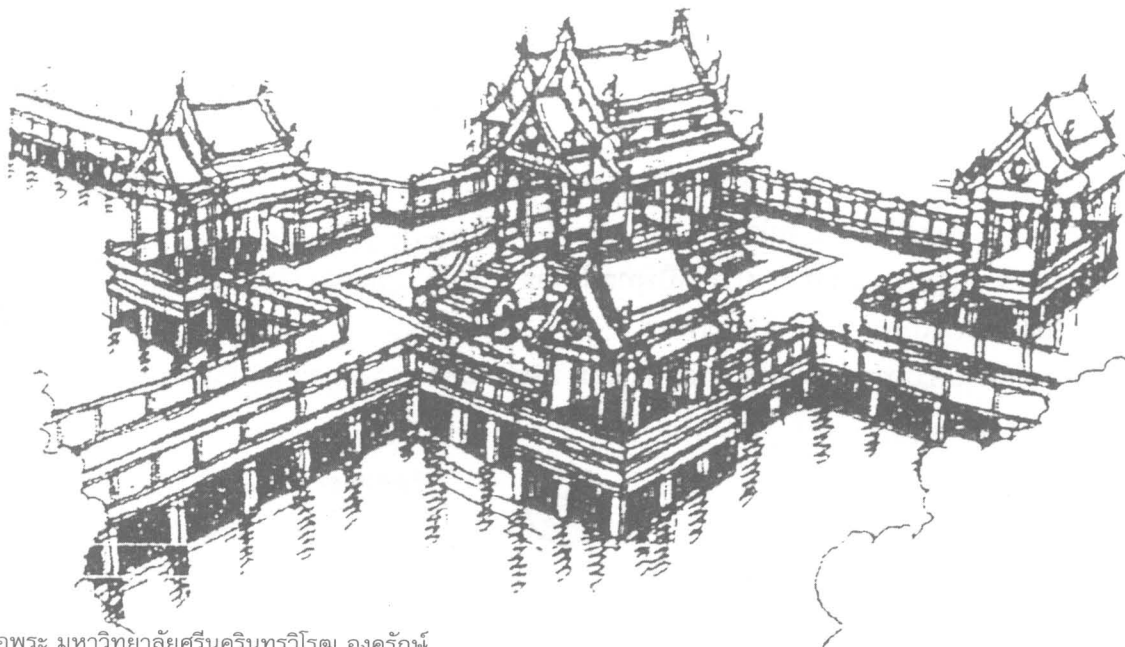

อาคารกีฬา 1 และ 2 ศูนย์กีฬาสิรินธร

อเนกประสงค์ อาคารอเนกประสงค์ อาคาร Sub Press Center สนามฝึกซ้อมยิงธนู สนามฝึกซ้อมและแข่งขัน Soft ball สนามฝึกซ้อม Rugby สนามกรีฑาพร้อมอัฒจันทร์ และสนามฝึกซ้อมและแข่งขัน Kabaddi ศูนย์กีฬาสิรินธร นอกจากใช้สำหรับการเรียนการสอนของคณะพลศึกษาแล้วยังเป็นสถานที่แข่งขันกีฬาของบุคลากรทั้ง

ภายในและภายนอก รวมทั้งโรงเรียน และสถานที่ราชการต่าง ๆ ของจังหวัดนครนายก

นอกจากการบริการวิชาการแก่สังคม ที่มหาวิทยาลัยมีต่อชาวจังหวัดนครนายกแล้ว มหาวิทยาลัยยังได้สร้างหอพระที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรักษ์ เพื่อประดิษฐานพระพุทธรูปญาณวิวัฒน์ธรรมจักรศรีนครินทรวิโรฒ

หอพระ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรักษ์

องค์จำลอง และเป็นที่สักการบูชาของบุคลากร มหาวิทยาลัย ประชาชน ชาวจังหวัดนครนายก ประชาชนที่ผ่านไปมา รวมทั้งผู้ที่มารับการรักษาที่ศูนย์การแพทย์ฯ ด้วย หอพระนี้ตั้งอยู่ กลางสระบัวใกล้ศูนย์การแพทย์ ฯ สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆ-ปริณายก เสด็จเป็นองค์ประธานพิธีวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2542

สรุป

การดำเนินงานพัฒนาพื้นที่ และการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผ่านมา เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของงาน มีความก้าวหน้าในระดับหนึ่งตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยได้รับความร่วมมือสนับสนุน

อย่างดียิ่งจากหน่วยงานและบุคคลต่าง ๆ ของ จังหวัดนครนายก ตั้งแต่สมาชิกสภาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก ผู้ว่าราชการจังหวัด โยธาธิการจังหวัด ปฏิรูปที่ดิน นายอำเภอองค์กรักษ์ หัวหน้าฝ่ายราชการอำเภอองค์กรักษ์ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรักษ์ จัดว่าเป็นก้าวใหม่ในการปฏิบัติการกิจของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีแผนที่ต้องดำเนินการอีกมากมาย ความสำเร็จของงานยังต้องการความร่วมมือ และการสนับสนุนจากทุก ๆ ฝ่าย ทั้งภาครัฐ และเอกชน ทั้งระดับจังหวัดและอำเภอรวมทั้ง บุคลากรของมหาวิทยาลัย ศิษย์เก่า นิสิต นักศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้ เป็นสถาบันที่เอื้ออำนวยประโยชน์ต่อสังคม และชุมชนต่อไป

บรรณานุกรม

กองแผนงาน . (2543 ,16-17 กันยายน). เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง การติดตามผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ 15ปี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : กองแผนงาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2542 , 25 มีนาคม) . ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : ฝ่ายประชาสัมพันธ์และสารสนเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

คัชณีย์ โพคาวัฒน์ . (2543 , 28 กรกฎาคม) . รายงานผลการดำเนินงานตามโครงการพัฒนา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรักษ์. กรุงเทพฯ : กองแผนงาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. โครงการสารานุกรมศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.(2543). สารานุกรมศึกษาศาสตร์ อันดับที่ 1 : 3 ยุคของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : ธนัชการพิมพ์ จำกัด .

"พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2541" ,(2541, 4 กันยายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 115 ตอนที่ 57 ก. หน้า 2.

พิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน ประจำปีพุทธศักราช 2542 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2542). กรุงเทพฯ : สันติศิริการพิมพ์.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรักษ์ : ก้าวใหม่ มศว. 2539 . กรุงเทพฯ : S.P.Education Center.

คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ที่ 1438/2543

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน ประจำปี 2543

ด้วยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับพระราชทานผ้าพระกฐิน ประจำปี 2543 เพื่อนำไปถวายพระภิกษุสงฆ์จำพรรษา ณ วัดอุดมธานี ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก ในวันศุกร์ที่ 20 ตุลาคม 2543 เพื่อให้การจัดงานดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 และมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2541 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน ประจำปี 2543 ดังรายชื่อต่อไปนี้

คณะกรรมการอำนวยการ

1. อธิการบดี	ประธานกรรมการ
2. รองอธิการบดีฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	รองประธานกรรมการ
3. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร	รองประธานกรรมการ
4. รองอธิการบดีฝ่ายการคลังและบุคลากร	กรรมการ
5. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต	กรรมการ
6. รองอธิการบดีฝ่ายแผนและพัฒนา	กรรมการ
7. รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย	กรรมการ
8. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
9. คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์	กรรมการ
10. คณบดีคณะพลศึกษา	กรรมการ
11. คณบดีคณะแพทยศาสตร์	กรรมการ
12. คณบดีคณะเภสัชศาสตร์	กรรมการ
13. คณบดีคณะมนุษยศาสตร์	กรรมการ
14. คณบดีคณะวิทยาศาสตร์	กรรมการ
15. คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์	กรรมการ
16. คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์	กรรมการ
17. คณบดีคณะศึกษาศาสตร์	กรรมการ
18. คณบดีคณะสังคมศาสตร์	กรรมการ
19. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย	กรรมการ
20. คณบดีคณะสหเวชศาสตร์	กรรมการ
21. คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์	กรรมการ
22. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์	กรรมการ
23. ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดกลาง	กรรมการ

24. ผู้อำนวยการสำนักคอมพิวเตอร์	กรรมการ
25. ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา	กรรมการ
26. ผู้อำนวยการสถาบันเอเชียแปซิฟิกศึกษา	กรรมการ
27. ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	กรรมการ
28. ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและบริการ	กรรมการ
29. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร	กรรมการ
30. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
31. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต	กรรมการ
32. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ	กรรมการ
33. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกฎหมาย	กรรมการ
34. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์	กรรมการ
35. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประชาสัมพันธ์	กรรมการ
36. ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	กรรมการ
37. ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศวประสานมิตร (ฝ่ายประถม)	กรรมการ
38. ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ปทุมวัน	กรรมการ
39. หัวหน้าสำนักงานอธิการบดี	กรรมการ
40. ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
41. ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่	กรรมการ
42. ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต	กรรมการ
43. ผู้อำนวยการกองแผนงาน	กรรมการ
44. ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา	กรรมการ
45. ผู้อำนวยการกองวิเทศสัมพันธ์	กรรมการ
46. ผู้อำนวยการกองธุรการองค์กร	กรรมการ
47. หัวหน้าหน่วยตรวจสอบภายใน	กรรมการ
48. หัวหน้าฝ่ายรับนิสิตใหม่	กรรมการ
49. หัวหน้าฝ่ายพัสดุกลาง	กรรมการ
50. หัวหน้าฝ่ายจัดการทรัพย์สินและสวัสดิการ	กรรมการ
51. หัวหน้าฝ่ายพัฒนาบุคลากร	กรรมการ
52. หัวหน้าฝ่ายวินัยและนิติการ	กรรมการ
53. หัวหน้าฝ่ายสวัสดิการนิสิต	กรรมการ
54. หัวหน้าฝ่ายแนะแนวและให้คำปรึกษา	กรรมการ
55. หัวหน้าฝ่ายยานพาหนะและความปลอดภัย	กรรมการ
56. หัวหน้าฝ่ายอาคารสถานที่	กรรมการ
57. หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการวิจัย	กรรมการ
58. หัวหน้าฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา	กรรมการ
59. หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์และสารสนเทศ	กรรมการ
60. ผู้อำนวยการกองกลาง	กรรมการและเลขานุการ
61. หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการดำเนินงาน

1. รองอธิการบดีฝ่ายศิลปวัฒนธรรม
2. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

ประธานกรรมการ

รองประธานกรรมการ

คณะอนุกรรมการ

ฝ่ายการเงิน

1. ผู้อำนวยการกองคลัง
2. ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
3. ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
4. ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ปทุมวัน
5. นางสาวอัจฉรา หมื่นพันธ์
6. นางสาวสมจิต พานิชกุล

ประธานอนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

ฝ่ายพิธีการ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราคม ทีสุทะ
2. นางสาวพรณราย ประสิทธิ์นราพันธุ์
3. อาจารย์อารี วิชาชัย
4. นางลักขณา กล่อมเกตุ
5. นางจันทิรา จิตวีระ
6. นายไพฑูรย์ รัตนศิริ

ประธานอนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

ฝ่ายประชาสัมพันธ์

1. นายสมรภูมิ ขวัญคุ้ม
2. นางกัลยา กล่อมเกตุ
3. นายไกรฤกษ์ จันทร์แฉล้ม
4. นางสาวอุไรวรรณ วรรณะ
5. นายวานิช สระประจิต

ประธานอนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

ฝ่ายสถานที่

1. ผู้อำนวยการกองธุรการองค์การ
2. นางสาวรัชนิภา วัฒนสุพรรณ
3. นางอังคณา โกสีย์สวัสดิ์
4. นายสายฝน ขุนเศรษฐี
5. นายจิรพงษ์ ตัวงเพียร
6. นางจิราภรณ์ เทพสาธิต
7. นางสาวจิราภรณ์ ธรรมมาลัย
8. นายสัมพันธ์ ศาสตราพันธ์
9. นายรัชชาติ ทรัพย์มูล

ประธานอนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

10. นายสุทิน แก้วกัน	อนุกรรมการ
11. นายวิรัตน์ ปาศิริ	อนุกรรมการ
12. นางจันทิมา โภคิยะกุล	อนุกรรมการ
13. นายวานิช สุระประจิด	อนุกรรมการ
14. เจ้าหน้าที่กองธุรการองค์กรฯ	อนุกรรมการ
15. เจ้าหน้าที่หอพักองค์กรฯ	อนุกรรมการ
16. เจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคารสถานที่	อนุกรรมการ

ฝ่ายยานพาหนะ

1. นายสมนึก รุ่งเรือง	ประธานอนุกรรมการ
2. นายไพฑูรย์ รัตนศิริ	อนุกรรมการ
3. เจ้าหน้าที่ฝ่ายยานพาหนะและความปลอดภัย	อนุกรรมการ
4. เจ้าหน้าที่ฝ่ายยานพาหนะกองธุรการองค์กรฯ	อนุกรรมการ

ฝ่ายอาหาร

1. นางศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง	ประธานอนุกรรมการ
2. นางสุพัฒนา ชลศิริ	อนุกรรมการ
3. นายสมภพ จันท์เพ็ง	อนุกรรมการ
4. นางสาวศศิวิมล ขามเทศ	อนุกรรมการ
5. นางแหวว กริหิรัญ	อนุกรรมการ
6. นางสนิท กริหิรัญ	อนุกรรมการ
7. นางอบเชย จุฬานนท์	อนุกรรมการ
8. นางระยอง ดันสกุล	อนุกรรมการ
9. นางจิราภรณ์ ธรรมาลัย	อนุกรรมการ

ฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึก

1. อาจารย์สุรชาติ ทินานนท์	ประธานอนุกรรมการ
2. นางสาวชลีนารถ สิงหเรศร์	อนุกรรมการ
3. นางจันทิรา จิตวีระ	อนุกรรมการ
4. นางกัลยา กล่อมเกตุ	อนุกรรมการ
5. นางสุพัฒนา ชลศิริ	อนุกรรมการ
6. นายสันทกช สัมมาชีพ	อนุกรรมการ

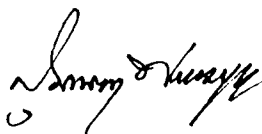
ฝ่ายประสานงานทั่วไป

1. ผู้อำนวยการกองกลาง	ประธานอนุกรรมการ
2. นางสาวพรรณราย ประสิทธิ์นราพันธุ์	อนุกรรมการ
3. นางสาวรัชนีบุญย์ ผิวสุพรรณ	อนุกรรมการ

4. นางลักขณา กล่อมเกตุ	อนุกรรมการ
5. นางสุพัฒนา ชลศิริ	อนุกรรมการ
6. นางเกापงา ไทยถาวร	อนุกรรมการ
7. นางสมศรี ส่งวัฒนา	อนุกรรมการ
8. นางอรุณี สิ้นสันธิเทศ	อนุกรรมการ
9. นางลัดดาภรณ์ พิพัฒน์เขมากร	อนุกรรมการ
10. นางสาวหยุด จิตรกระหวัด	อนุกรรมการ
11. นางลำไย ประดับสี	อนุกรรมการ
12. นางเครือวรรณ บุญกัน	อนุกรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ.2543

(รองศาสตราจารย์ สุมณฑา พรหมบุญ)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พิมพ์ที่ สันติศิริการพิมพ์ 1763/5 ซอยจรัญสนิทวงศ์ 57 บางพลัด กทม.
โทร. 4243975 โทรสาร 8817570 E-mail : sansiri@samart.co.th
นายสันติพงษ์ กาลอรุณ ผู้พิมพ์โฆษณา

